

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP. HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

09/2011

**“Con hãy nói cho cả thế giới biết về
Lòng Thương Xót khôn lường của Cha...”**
(NK 699)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

Xin cho chúng nên một

Lm.JB.Võ Văn Ánh

1. Tại sao môn đệ Chúa không hiệp nhất được?

- **Vì họ đã bỏ Chúa:** Trước khi bỏ Chúa, ông bà nguyên tổ coi nhau là xương thịt của mình – Nhưng sau khi bỏ Chúa theo ma quỷ, ông bà chia rẽ nhau, coi nhau là cạm bẫy: Lạy Chúa, người đàn bà Chúa đặt bên con, nó cám dỗ con phạm tội. Vợ chồng bỏ Chúa, họ cũng sẵn sàng bỏ nhau. Nên khi vợ chồng cùng nhau sốt sắng giữ đạo Chúa, họ sẽ yêu nhau suốt đời. Đó là bí quyết của đời chung thủy.
- **Vì con người ích kỷ** chỉ tìm tư lợi, chứ không vì anh chị em, vì Chúa, bắt người ta theo ý mình, chứ không phải ý Chúa, không chịu bỏ qua một khuyết điểm của anh chị em mình. Cho nên khi con người đổi Chúa để thay vào đó tính ích kỷ, thành kiến, sai lạc, tự ái, ghen tuông, tình yêu sẽ chết, sự hiệp nhất tan vỡ.
- Trái lại **khi có Chúa ở giữa cộng đoàn thì có sự hiệp nhất**, vì Chúa mang sự sống và tình yêu cho mọi người: Nên khi chúng ta xa lìa Chúa, chúng ta cũng lìa bỏ anh chị em mình. Cho nên, chỉ có hiệp nhất thật sự trong Chúa mà thôi.

2. Làm sao xây dựng sự hiệp nhất với nhau?

Dù trăm người trăm tính, cũng có thể hiệp nhất với nhau được. Nếu không, Chúa Giêsu đã không cầu nguyện với

Chúa Cha: "*Xin cho chúng con nên một*" (Ga 17, 11). Quan trọng nhất là **chúng ta phải tin Chúa** và **bắt đầu nắm tay nhau**, kết thân trong tình bạn và cùng nhau phục vụ. Muốn được như vậy **mọi người phải loại trừ** tính ưa nói trộm, tiêu diệt tính ích kỷ, xóa bỏ óc bè phái. Khi có hiệp nhất, dù gặp khó khăn cũng không lùi bước, gặp thất bại, thì cùng nhau tìm hiểu nguyên nhân và bắt đầu làm lại – Đã hiệp nhất với nhau trong tình yêu và tình bạn, nhất định sẽ vượt qua được mọi khó khăn, thậm chí thất bại – Chúa sẽ chúc lành cho những mối tình hiệp nhất. Đặc biệt phải ghi nhớ điều này: muốn có hiệp nhất với nhau **phải nhờ Chúa Thánh Thần**, vì Chúa Thánh Thần là tình yêu nối kết mọi mối tình.

3. Thành quả của Hiệp nhất

Trước hết Hiệp nhất tạo **niềm vui** như lời Thánh Vịnh: "*Anh em sum họp một nhà, bao là tốt đẹp, bao là sướng vui*".

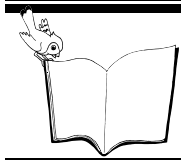
Thứ đến, Hiệp nhất **tập trung được trí tuệ, thông nhất sức mạnh** để chống lại nghèo đói, bệnh tật, dốt nát và cùng nhau đấu tranh chống lại bất công, bóc lột, bạo lực.

Mặt tích cực của Hiệp nhất là phục vụ Giáo xứ, Giáo phận và Giáo hội theo ba chức năng của mình. *Ngôn sứ, Tư tế* và *Vương đế*, và cộng tác với mọi người phục vụ quê hương.

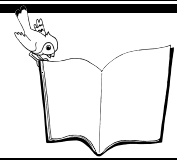
Chúng ta đang sống trong thời đại vi tính, điện tử, phản lực, chiến tranh trên các vì sao, nên chỉ có Hiệp nhất mới có khả năng đáp ứng các nhu cầu của xã hội cũng như Giáo hội – Nên Chúa Giêsu đã tha thiết cầu xin Chúa Cha: "*Xin Cha cho chúng Con Hiệp nhất tất cả nên một như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha*" (Ga 17, 22).

***Xin hiệp nhất chúng con nên một trong tình yêu Chúa.
Xin hiệp nhất chúng con như Ngài liên kết với Cha.
Xin giải thoát chúng con xa điều bất hòa, chia rẽ!
Xin kết liên muôn người trong lòng mến Chúa Cha muôn đời...***

(Lm. Thành Tâm – Bài Ca Hiệp Nhất)

SỐNG LỜI CHÚA

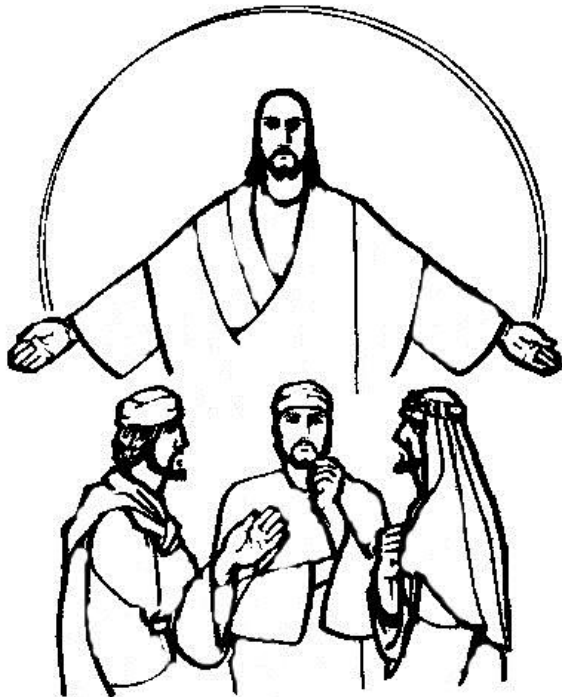

Lm Pet Đình Quang Mạnh Hùng, OP

CHÚA NHẬT XXIII THƯỜNG NIÊN - NĂM A (Mt 18, 15-20)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Nếu anh em người lỗi phạm, hãy đi sửa dạy nó, riêng người và nó thôi.

Nếu nó nghe người, thì người đã lợi được người anh em. Nếu nó không nghe lời người, hãy đem theo một hoặc hai người nữa, để mọi việc được giải quyết nhờ lời hai hoặc ba nhân chứng. Nếu nó không nghe họ, hãy trình với cộng đoàn. Và nếu nó cũng không nghe cộng đoàn, người hãy kể nó như người ngoại giáo và như người thu thuế.

"Thầy bảo thật các con, những gì các con cầm buộc dưới đất thì trên trời cũng cầm buộc, và những gì các con tháo gỡ dưới đất, thì trên trời cũng tháo gỡ.

"Thầy lại bảo các con, nếu hai người trong các con, ở dưới đất, mà hiệp lời cầu xin bất cứ điều gì, thì Cha Thầy, Đấng ngự trên trời, sẽ ban cho họ điều đó. Vì ở đâu có hai hoặc ba người tụ họp nhân danh Thầy, thì Thầy ở giữa những người ấy".

Chia sẻ Lời Chúa

YÊU THƯƠNG LÀ CHU TOÀN LỀ LUẬT

(Ed 33, 7-9)

Ta đã đặt người làm người canh gác cho nhà Ít-ra-en. Người sẽ nghe lời từ miệng Ta phán ra, rồi thay Ta báo cho chúng biết.

Để có thể góp ý, xây dựng, sửa dạy anh em mình trong yêu thương bác ái, và có kết quả tốt đẹp, thì tự sức con người không thể làm được, khôn ngoan của con người cũng khó mà giúp người khác bỏ đường tội lỗi, và nhất là được nên thánh. Chỉ có một cách duy nhất có thể giúp con người từ bỏ đường tội lỗi, và được nên thánh thiện, đó là chúng ta lắng nghe Lời Chúa dạy, rồi nhờ Lời Chúa hướng dẫn, chúng ta có thể giúp đỡ, sửa dạy anh em mình trong bác ái yêu thương.

(Rm 13, 8-10)

Anh em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lề Luật.

Nợ tiền nợ bạc thì còn có thể trả cho công bằng, nhưng nợ tình nợ nghĩa thì lấy gì trả cho cân. Con cái mang nợ tình thương mẹ cha, thì chỉ có thể đáp trả bằng tình yêu, bằng lòng hiếu thảo. Và như thế, tình yêu lại sinh ra tình yêu, và làm cho con người biết cảm thông, tha thứ, đón nhận và được hiệp nhất nên một.

(Mt 18, 15-20)

Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó mà thôi. Nếu nó chịu nghe anh, thì anh đã chinh phục được người anh em.

Sửa lỗi anh em luôn là việc làm khôn ngoan. Và khôn ngoan đích thực là biết dựa vào ơn Chúa. Khi người anh em trót phạm tội, chúng ta cần lấy yêu thương để giúp đỡ họ, và tránh làm mất mặt người anh em qua việc kết tội họ cách công khai. Chúng ta đi từng bước, một mình, nếu không thành công thì

thêm hai ba người, rồi cộng đoàn... Cộng đoàn ở đây không phải là đồng minh để kết tội, nhưng là cộng đoàn cầu nguyện để Chúa hiện diện giữa cộng đoàn, và chính Chúa chứ không phải chúng ta sửa dạy, và có cách hữu hiệu để giúp anh em mình biết sám hối để được nên tốt.

Thầy bảo thật anh em: dưới đất, anh em cầm buộc những điều gì, trên trời cũng cầm buộc như vậy; dưới đất, anh em tháo cởi những điều gì, trên trời cũng tháo cởi như vậy.

Chúa Giêsu đã bảo đảm hằng ở cùng chúng ta, khi chúng ta kêu cầu Người. Chính Chúa luôn ở cùng chúng ta, và niềm tin chúng ta xác tín điều này, thì trong mọi quyết định của chúng ta đều có Chúa chứng giám, và Chúa sẽ có quyền năng để mọi sự dưới đất và trên trời cùng hiệp một ý là Thánh Ý Chúa Cha được cả sáng. "Vì ở đâu có hai ba người họp lại nhân danh Thầy, thì có Thầy ở đấy, giữa họ."

CHÚA NHẬT XXIV THƯỜNG NIÊN - NĂM A

(Mt 18, 21-35)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi ấy, Phêrô đến thưa cùng Chúa Giêsu rằng: "Lạy Thầy, khi anh em xúc phạm đến con, con phải tha thứ cho họ mấy lần. Có phải đến bảy lần không?" Chúa Giêsu đáp: "Thầy không bảo con phải tha đến bảy lần, nhưng đến bảy mươi lần bảy."

"Về vấn đề này, thì Nước Trời cũng giống như ông vua kia muốn tính sổ với các đầy tớ. Trước hết, người ta dẫn đến vua một người mắc nợ mười ngàn nén bạc. Người này không có gì trả, nên chủ ra lệnh bán y, vợ con và tất cả tài sản của y để trả hết nợ. Người đầy tớ liền sấp mình dưới chân chủ và van lơn rằng: 'Xin vui lòng cho tôi khất một kỳ hạn và tôi sẽ trả cho

ngài tất cả'. Người chủ động lòng thương, trả tự do và tha nợ cho y.

"Khi ra về, tên đầy tớ gặp một người bạn mắc nợ y một trăm bạc: Y tóm lấy, bóp cổ mà nói rằng: 'Hãy trả nợ cho ta'. Bấy giờ người bạn sấp mình dưới chân và van lơn rằng: 'Xin vui

lòng cho tôi khẩn một kỳ hạn, tôi sẽ trả hết nợ cho anh'. Y không nghe, bắt người bạn tống giam vào ngục, cho đến khi trả nợ xong.

"Các bạn y chứng kiến cảnh tượng đó, rất khổ tâm, họ liền đi thuật với chủ tất cả câu chuyện. Bấy giờ chủ đòi y đến vào bảo rằng: 'Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết nợ cho người, vì người đã van xin ta; còn người, sao người không chịu thương bạn người như ta đã thương người?' Chủ nổi giận, trao y

cho lý hình hành hạ, cho đến khi trả hết nợ.

"Vậy Cha Ta trên trời cũng xử với các con đúng như thế, nếu mỗi người trong các con không hết lòng tha thứ cho anh em mình".

Chia sẻ Lời Chúa

BẢY MƯƠI LẦN BẢY

(Hc 27, 33-28, 9)

Hãy bỏ qua điều sai trái cho kẻ khác, thì khi bạn cầu khẩn, tội lỗi bạn sẽ được tha.

Nó chẳng biết thương người đồng loại, mà lại dám xin tha tội cho mình!

Thiên Chúa muốn chúng ta tha thứ cho anh em mình, để có thể đón nhận được ơn tha thứ từ Thiên Chúa. Nếu chúng ta cứ khư khư ôm nỗi hận thù anh em trong lòng mình, thì còn chỗ nào cho sự tha thứ của Thiên Chúa đổ vào lòng chúng ta. Nếu ơn tha thứ của Chúa ở trong lòng chúng ta, thì đương nhiên chúng ta phải biết tha thứ cho anh em mình.

(Rm 14, 7-9)

Vậy, dù sống, dù chết, chúng ta vẫn thuộc về Chúa; vì Đức Kitô đã chết và sống lại chính là để làm Chúa kẻ sống cũng như kẻ chết.

Thiên Chúa của người công chính, và Thiên Chúa cũng của người tội lỗi, vì Chúa xót thương mọi loài. Chính vì thế, khi chúng ta loại bỏ anh em đồng loại, cũng chính là hành động tự loại bỏ mình ra khỏi lòng nhân từ của Thiên Chúa.

(Mt 18, 21-35)

Bấy giờ, ông Phê-rô đến gần Đức Giêsu mà hỏi rằng: "Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải bảy lần không?". Đức Giêsu đáp: "Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy."

Chúa dạy chúng ta phải tha thứ luôn luôn. Nhưng tha thứ không có nghĩa là bỏ qua việc giúp anh em mình nên tốt. Cha mẹ tha thứ cho con, không có nghĩa là chấp nhận tình trạng tội lỗi của con, nhưng tha thứ phải có tác dụng làm cho người được tha thứ tốt hơn. Cha mẹ tha thứ cho con để con có cơ hội sám hối và sống tốt.

"Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho người, vì người đã van xin ta, thì đến lượt người, người không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót người sao?"

Chúng ta phải tha thứ luôn luôn, vì Thiên Chúa cũng luôn luôn tha thứ cho chúng ta mỗi khi chúng ta sám hối ăn năn. Nếu chúng ta có ơn tha thứ của Chúa trong lòng mình, thì đương nhiên chúng ta cũng sẽ biết tha thứ cho người xúc phạm đến mình, và ơn tha thứ ấy có thể biến đổi được người anh em tội lỗi. Chúng ta hãy tha thứ để được Thiên Chúa thứ tha.

CHÚA NHẬT XXV THƯỜNG NIÊN - NĂM A
(Mt 20, 1-16a)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ dụ ngôn này rằng: "Nước trời giống như chủ nhà kia sáng sớm ra thuê người làm vườn nho mình. Khi đã thoả thuận với những người làm thuê về tiền công nhật là một đồng, ông sai họ đến vườn của ông. Khoảng giờ thứ ba, ông trở ra, thấy có những người khác đứng không ngoài chợ, ông bảo họ rằng: "Các người cũng hãy đi làm vườn nho ta, ta sẽ trả công cho các người xứng đáng". Họ liền đi. Khoảng giờ thứ sáu và thứ chín, ông cũng trở ra và làm như vậy.

Đến khoảng giờ thứ mười một ông lại trở ra, và thấy có kẻ đứng đó, thì bảo họ rằng: "Sao các người đứng không ở đây suốt ngày như thế?" Họ thưa rằng: "Vì không có ai thuê chúng tôi". Ông bảo họ rằng: "Các người cũng hãy đi làm vườn nho ta".

Đến chiều chủ vườn nho bảo người quản lý rằng: "Hãy gọi những kẻ làm thuê mà trả tiền công cho họ, từ người đến sau hết tới người đến trước hết." Vậy những người làm từ giờ thứ mười một đến, lãnh mỗi người một đồng.

Tới phiên những người đến làm trước, họ tưởng sẽ lãnh được nhiều hơn, nhưng họ cũng chỉ lãnh mỗi người một đồng. Đang khi lãnh liền, họ lẩm bẩm trách chủ nhà rằng: "Những người đến sau hết chỉ làm có một giờ, chúng tôi chịu nắng nôi khó nhọc suốt ngày mà ông kể họ bằng chúng tôi sao"? Chủ nhà trả lời với một kẻ trong nhóm họ rằng: "Này bạn, tôi không làm thiệt hại bạn đâu, chớ thì bạn đã

không thoả thuận với tôi một đồng sao?" Bạn hãy lấy phần bạn mà đi về, tôi muốn trả cho người đến sau hết bằng bạn, nào tôi chẳng được phép làm như ý tôi muốn sao? Hay mắt bạn ganh tị, vì tôi nhân lành chẳng? Như thế, kẻ sau hết sẽ nên trước hết, và kẻ trước hết sẽ nên sau hết".

Chia sẻ Lời Chúa

KẸ ĐỨNG CHÓT SẼ ĐƯỢC LÊN HÀNG ĐẦU

(Is 55, 6-9)

Trời cao hơn đất chừng nào thì đường lối của Ta cũng cao hơn đường lối các người, và tư tưởng của Ta cũng cao hơn tư tưởng các người chừng ấy.

Đường lối Thiên Chúa thì khác với đường lối của con người, vì Chúa là Đấng Khôn Ngoan thượng trí, còn chúng ta chỉ là phàm nhân giới hạn. Chính vì thế, đường đời chúng ta hãy ký thác cho Chúa, và an tâm, ngay cả khi gặp những hoàn cảnh không thể hiểu, hoặc không như chúng ta mong muốn, nhưng Chúa thì luôn có cách giải quyết tuyệt hảo theo đường lối khôn ngoan của Chúa.

(Pl 1, 20c-24. 27a)

Chỉ có một điều là anh em phải ăn ở làm sao cho xứng với Tin Mừng của Đức Kitô.

Trong cuộc sống có những hoàn cảnh ngã ba đường, hay tiến thoái lưỡng nan... Chỉ có một cách giải quyết sáng suốt nhất, chính là dựa vào ánh sáng Tin mừng Đức Kitô. Tin mừng Đức Kitô sẽ cho chúng ta sự khôn ngoan tuyệt đối của Chúa, chính vì thế, tin tưởng và phó thác thì tốt hơn là muốn hiểu thấu theo trí khôn loài người.

(Mt 20, 1-16a)

Vậy những người mới vào làm lúc giờ mười một tiến lại, và lãnh được mỗi người một quan tiền. Khi đến lượt những người

vào làm trước nhất, họ tưởng sẽ được lãnh nhiều hơn, thế nhưng cũng chỉ lãnh được mỗi người một quan tiền.

Cứ theo sự khôn ngoan của con người, thì người làm sáng sớm phải nhiều công hơn người vào giờ thứ mười một, và vì thế không thể trả công bằng nhau. Nhưng cái hay ở đây là ông chủ không bắt công, vì đã thỏa thuận một quan tiền cho một ngày công, và không chỉ không bắt công, ông chủ còn tốt bụng khi sẵn sàng cho người đến sau chót cũng được hưởng một quan tiền.

Vì đường lối của Thiên Chúa thì hơn đường lối của con người. Cái hơn ở đây chính là đường lối của yêu thương. Chúa không muốn đối xử với chúng ta như những người làm công, nhưng như những người con, và sẵn sàng trao ban tất cả, hơn là cho theo công sức của mình làm. Thế nhưng điều đáng buồn là chính chúng ta lại muốn Chúa đối xử với chúng ta như những người làm công, vì chúng ta muốn tính công.

Nếu tính công, chúng ta chỉ được một quan tiền, nếu không tính công, chúng ta là những người con, được hưởng gia tài của Cha mình.

Hay vì thấy tôi tốt bụng, mà bạn đâm ra ghen tức?

Chúng ta hãy biết vui mừng, khi những kẻ tội lỗi, xấu xa lại được hưởng nhiều ân huệ của Chúa. Đó là bằng chứng Chúa tốt lành, và muốn lấy ân sủng để hoán cải họ. Kẻ tội lỗi mà Chúa còn thương, thì nếu chúng ta sống tốt, Chúa không chối từ đâu.

CHÚA NHẬT XXVI THƯỜNG NIÊN - NĂM A (Mt 21, 28-32)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các thượng tế và các kỳ lão trong dân rằng: "Các ông nghĩ sao? Người kia có hai người con. Ông đến với đứa con thứ nhất và bảo: 'Này con, hôm nay con hãy đi làm vườn nho cho cha!' Nó thưa lại rằng: 'Con không đi'. Nhưng sau nó hối hận và đi làm. Ông đến gặp đứa con thứ hai và cũng nói như vậy. Nó thưa lại rằng: 'Thưa cha, vâng, con đi'. Nhưng nó lại không đi. Ai trong hai người con đã làm theo ý cha mình?" Họ đáp: "Người con thứ nhất". Chúa Giêsu bảo họ: "Tôi bảo thật các ông, những người thu thuế và gái điếm sẽ vào nước Thiên Chúa trước các ông. Vì Gioan đã đến với các ông trong đường công chính, và các ông không tin ngài; nhưng những người thu thuế và gái điếm đã tin ngài. Còn các ông, sau khi xem thấy điều đó, các ông cũng không hối hận mà tin ngài".

Chia sẻ Lời Chúa

NHƯNG SAU ĐÓ, NÓ HỐI HẬN

(Ed 18, 25-28)

Còn nếu kẻ gian ác từ bỏ điều dữ nó đã làm, mà thi hành điều chính trực công minh, thì nó sẽ cứu được mạng sống mình.

Đường lối Thiên Chúa luôn là yêu thương tha thứ, vì Chúa là Đấng yêu thương và quyền năng trên hết mọi loài. Chúa chẳng có hận thù làm chi vì muôn loài là do Chúa dựng nên. Chính vì thế, đường lối Thiên Chúa là luôn muốn cho muôn loài được hưởng tình yêu tốt lành của Chúa.

(PI 2, 1-11)

Đừng làm chi vì ganh tị hay vì hư danh, nhưng hãy lấy lòng khiêm nhường mà coi người khác hơn mình.

Chúa muốn chúng ta hãy biết từ bỏ tính ích kỷ, từ bỏ ý muốn của mình, mà biết phục vụ anh em theo ý Thiên Chúa. Vì chỉ khi phục vụ anh em mình theo ý Thiên Chúa, thì đó là cách phục vụ tốt nhất cho người anh em mình, và cũng là cách mang lại cho chúng ta muôn vàn ân sủng của Chúa.

Chúng ta hãy nhìn lên gương Đức Giêsu: *Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa, mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế...*

(Mt 21, 28-32)

Một người kia có hai con trai. Ông ta đến nói với người thứ nhất: "Này con, hôm nay con hãy đi làm vườn nho." Nó đáp: "Con không muốn đâu!" Nhưng sau đó, nó hối hận, nên lại đi.

Thiên Chúa cũng muốn chúng ta, cứ theo ý riêng mình thì không muốn làm theo ý Chúa, nhưng chúng ta hãy biết hối hận mà nên từ bỏ ý riêng mình, làm theo ý Chúa muốn.

Tôi bảo thật các ông: những người thu thuế và những cô gái điếm vào Nước Thiên Chúa trước các ông.

Đối với Thiên Chúa, người công chính hay kẻ tội đồ không quan trọng, vì Chúa luôn có cách cho mọi hoàn cảnh, dù tội lỗi và tuyệt vọng đến đâu... Vấn đề quan trọng ở chỗ chúng ta có biết nghe lời Chúa hay không. Nếu người công chính mà không nghe lời Chúa nữa, thì cũng là kẻ bất chính thôi. Còn người bất chính mà biết hối hận bỏ ý mình, làm theo ý Chúa thì sẽ được nên công chính.

HOC HỎI LINH ĐẠO

Tội lỗi và Lòng Thương Xót

BBT (Chuyển ngữ từ CatholicIreland.net)

Nhà thần học luân lý Bill Cosgrave đưa ra một số quan điểm từ thần học chính thống về bản chất tội lỗi theo đức tin Kitô giáo.

Từ công đồng Vatican II (1962-1965), chúng ta đã tiến bộ nhiều trong việc hiểu biết tội lỗi mình. Không phải ai cũng có thể theo kịp cách nghĩ mới này. Những gì xuất hiện trong bài viết này là hoa trái chính của sự canh tân trong sự hiểu biết của Giáo hội về niềm tin cơ bản của Kitô giáo.

Chúng ta bắt đầu bằng cách nhìn vào một số ý tưởng và hình ảnh mà các tác giả Kinh thánh hồi các thế kỷ Kitô giáo lúc đầu thường hiểu và giải thích tội lỗi. Rõ ràng trong Kinh thánh và các thế kỷ đầu cố gắng hiểu tội lỗi khá khác nhau. Thật vậy, qua các thế kỷ, Giáo hội thấy rằng nhiều cách hiểu tội lỗi không làm sáng tỏ và không phát triển nhiều hoặc lâu. Chúng ta theo điều này bằng cách tập trung vào cách nhìn hợp lý về tội lỗi phổ biến của Giáo hội Công giáo trong các thế kỷ mới đây cho tới Công đồng Vatican II.

Hình ảnh theo Thánh kinh

Kinh thánh không có bảng hệ thống về tội lỗi. Hơn nữa, Kinh thánh dùng hình ảnh hoặc ẩn dụ để diễn tả giáo huấn. Tuy nhiên, ngay cả những điều này cũng không thêm vào khái niệm thần học về tội lỗi được Giáo hội diễn tả tỉ mỉ qua nhiều thế kỷ. Đây là một số cách hiểu về tội lỗi theo Kinh thánh.

– **Thiếu dấu vết:** Hình ảnh này rất nổi bật trong Cựu ước. Nghĩa là không đạt được mục đích hoặc thiếu Ý Chúa đối với chúng ta. Nó cũng có thể có nghĩa là phá vỡ thỏa hiệp giữa hai quốc gia.

– **Phản nghịch cùng Thiên Chúa:** Điều này có trong Giao ước và được coi là sự vi phạm cá nhân hoặc chống lại Thiên Chúa. Điều này khơi lên cơn thịnh nộ của Thiên Chúa và dẫn đến hình phạt dành cho kẻ chống đối.

– **Không trung tín:** Hình ảnh này thường được dùng trong việc lập Giao ước giữa Thiên Chúa và nhân loại. Do đó, tội lỗi được coi là ngoại tình hoặc bất trung với Thiên Chúa.

– **Trái đạo lý và tội lỗi:** Đây là tội có vẻ là bóp méo sự thật và thậm chí là nội tâm người phạm tội. Nó tạo cơ hội cho người ta phạm tội, sống đồi bại và trở thành một gánh nặng không thể chịu nổi.

Một số ẩn dụ hoặc hình ảnh đặc biệt có trong cách nói của Tân ước về tội lỗi. Trong khi tội lỗi được coi là hành vi cá nhân, tội lỗi còn được coi là tình trạng của người phạm tội. **Tân ước muốn hướng sự tập trung tới tội lỗi riêng vào chính bản chất tội lỗi. Một người rơi vào tình trạng tội lỗi là hậu quả của việc phạm nhiều tội riêng. Nhưng tội lỗi cũng là sức mạnh trong cộng đồng nhân loại. Nó đẩy con người tới chỗ phạm tội thêm và làm tăng sức mạnh hơn nữa. Thánh Phaolô nói rằng tội lỗi thống trị thế giới của chúng ta. Nhưng quan trọng hơn hết, Tân ước đã giới thiệu Chúa Giêsu là Đấng chiến thắng tội lỗi. Ngài cho chúng ta thấy tình yêu của Chúa Cha và do đó tội lỗi từ chối tình yêu đó.**

Các hình ảnh khác về tội lỗi trong Kinh thánh là tình trạng vô trật tự, bất chính, chết chóc, dối trá, điên rồ. Nói theo người Pharisêu, chúng ta thấy tội lỗi được hiểu là một nhánh của luật pháp. Cách nhìn này trở nên có thể lực, như chúng ta sẽ thấy.

Hình ảnh tội lỗi trong truyền thống Kitô giáo

Các hình ảnh quan trọng khác về tội lỗi được thấy trong truyền thống thần học Kitô giáo.

– **Chuyển từ Thiên Chúa tới thụ tạo:** Đây là một trong các “định nghĩa” của thánh Augustinô về tội lỗi và được thánh Thomas Aquinas phát triển. Điều này nghĩa là đặt một số tội lỗi được tạo nên tốt trước tình yêu Thiên Chúa của một người và

chuyển từ Tạo hóa tới một thụ tạo. Nhưng vì không dễ nhận biết việc biến chuyển đó trong cuộc sống thường nhật, phương pháp này không thể hữu ích trong thực hành.

– **Tội lỗi là vết nhơ:** Đây là hình ảnh khá mang tính thể lý thấy trong tội lỗi là một vết nhơ của con người. Nó không nối tiếp trong việc phân biệt giữa tội nào là luân lý và tội nào là phi luân lý, hoặc tội nào là tự nguyện và tội nào là không tự nguyện, và như vậy là không rõ ràng lắm.

– **Tội lỗi là bệnh tật:** Hình ảnh này trở lại với chính Chúa Giêsu và các mối liên kết giữa các hình ảnh về tội lỗi là trạng thái và năng lực. Điều này gợi ý việc chữa lành là cách hiểu sự hòa giải. Nó có thể có giá trị, dù nó có thể có những khó khăn liên quan trách nhiệm đối với tội lỗi.

– **Tội lỗi là nghiệm ngạt:** Ở đây tội lỗi xuất hiện là một sức mạnh khả dĩ dần dần biến người ta thành nô lệ. Sự xa lánh và làm tan rã có thể theo sau. Việc cải tà quy chánh sẽ rõ ràng là một quá trình ở đây. Điều này có thể là một hình ảnh soi sáng nhưng có một số khó khăn, nhất là liên quan tự do và trách nhiệm. Ngoài ra, điều đó không thể áp dụng đồng đều đối với mọi tội lỗi.

Bây giờ chúng ta sẵn sàng nhìn vào chi tiết nào đó khi hiểu về tội lỗi suốt nhiều thế kỷ đã được tìm thấy sáng tỏ và hữu ích qua Giáo hội. Đây là kiểu mẫu hợp thức.

Nhận biết tội lỗi

Trong cách nhìn này, tội lỗi ngay từ đầu được coi là phá luật, dù là con người hay thần thánh, ví dụ một trong Mười Điều Răn. Như vậy, tội lỗi được hiểu là động thái bất tuân phục. Vì luật tập trung đa số về các động thái đặc thù, khả dĩ nhận biết, cách nhìn hợp thức về tội lỗi cũng như vậy. Trong quá trình này, tính độc ác của các hành vi như thế được nhấn mạnh thái quá, trong khi lại ít nhấn mạnh tính độc ác về luân lý, không rõ ràng và có thể nhìn thấy như thái độ, khuynh hướng, giá trị, mục đích và quyền ưu tiên. Vì vậy, các thần học gia luôn ám chỉ sự hiểu biết hợp thức về tội lỗi là hành động được tập trung và khuyết điểm.

Khuynh hướng thái quá

Cách này muốn tập trung vào các lĩnh vực về đời sống luân lý Kitô giáo có luật rõ ràng, ví dụ như Mười Điều Răn, Sáu Điều Răn Hội Thánh, luật về tính dục. Cách này cũng muốn cường điệu tầm quan trọng và mức độ thường xuyên của các tội này, ví dụ: “Bỏ lễ Chúa nhật là tội trọng”, hoặc “thủ dâm là tội trọng”. Kết quả của việc nhấn mạnh thái quá này, kiểu mẫu hợp thức về tội lỗi biểu lộ một sự khinh suất tương ứng (corresponding neglect) về tội lỗi trong các lĩnh vực khác, ví dụ như trong các mối quan hệ và đời sống chung. Và lại, cách nhìn hợp thức về tội lỗi, như đã phát triển, là rất mang tính chủ nghĩa cá nhân đối với sự khinh suất nghiêm trọng về phương diện xã hội của tội lỗi.

Lẫn lộn giữa vô luân lý và tội lỗi

Một nhược điểm khác về cách hợp thức này đối với tội lỗi là làm thành vấn đề – động thái – yếu tố ban đầu của tội lỗi. Điều được chấp nhận là tác nhân hành động với nhận thức và tự do, hậu quả là chúng ta có những câu như “tội lỗi là phá luật Rước lễ, hoặc giữ chay ngày thứ Sáu, hoặc dùng biện pháp tránh thai”. Nói cách khác, cách nhìn hợp thức về tội lỗi muốn làm mờ sự phân biệt giữa tội lỗi và vô luân lý, đồng thời coi tội trọng như không thể có. Đây là lý do mà tại sao, theo cách hợp thức đối với tội lỗi, ngay cả tội trọng vẫn được coi là khá phổ biến trong đời sống Kitô giáo.

Làm mất giá trị cả tội trọng và tội nhẹ

Cách hiểu này về tội lỗi nhấn mạnh nhiều về sự phân biệt giữa tội trọng và tội nhẹ (trọng tội và khinh tội). Cách nhấn mạnh tội trọng biến thành hành động là khuynh hướng coi tội nhẹ là “chuyện nhỏ” mà người ta không cần lo lắng chi nhiều.

Nhưng đó không chỉ là tội nhẹ bị coi thường. Thật vậy, cả tội trọng và tội nhẹ đều là tội trọng vì được coi là dễ phạm nên thường xuyên phạm, là tội nhẹ vì được coi là không quan trọng. Cho nên cả sự lo lắng và sự nguy hiểm của chủ nghĩa tối thiểu (minimalism) đều khá phổ biến đối với người Công giáo sống với kiểu hợp thức về tội lỗi.

Cũng phổ biến trước Công đồng Vatican II, thần học luân lý và tâm linh là sự quá tuân thủ và quá dè dặt (legalism and scrupulosity), liên quan việc bóp méo đời sống luân lý thấy dễ dàng ở nơi mà tội lỗi được hiểu theo thuật ngữ hợp thức. Thêm vào đó, tội lỗi của một người được đo bằng những hành vi tội lỗi mà người ta phạm và Thiên Chúa thường “bị” coi là siêu kế toán viên (super-accountant) cộng sổ các hành vi nhân đức và tội lỗi để quyết định số phận trường sinh.

Hình phạt đối với tội lỗi

Theo cách nhìn này, hình phạt dành cho tội lỗi là ý tưởng trung tâm – hình phạt đưa ra ở đây và/hoặc sau đó. Dĩ nhiên, Thiên Chúa là người phạt (punisher) và là người làm luật (lawmaker), là cảnh sát và thẩm phán. Thế nên hình ảnh Thiên Chúa trở thành kinh hãi và gợi lên nỗi sợ hãi và lo lắng ở nhiều người Công giáo.

Ăn năn và xưng tội

Sự ăn năn theo phương cách hợp thức đối với tội lỗi đều giống nhau, ít là theo cách phạm tội: dễ dàng. Người ta có thể hoàn tất điều đó, ngay cả sau khi phạm tội trọng, trong thời gian tương đối ngắn. Xưng tội, theo thuật ngữ hợp thức, cũng được coi là tòa án với việc xét xử và kết án. Như vậy có một không khí khá chính thức trong bí tích này mà “thẩm phán linh mục” (priest-judge) đã áp dụng vai trò của mình là người chất vấn và quan tòa (questioner and adjudicator), đồng thời thường xuyên phân phối thuốc nghiêm ngặt (medicine of severity). Hối nhân thường có kinh nghiệm về bí tích này là một thử thách và được an ủi khi xưng tội xong.

Vĩ ngôn

Tóm lại, điều này có thể thấy từ cách giới thiệu này đối với cách nhìn hợp thức về tội lỗi là cách hiệu quả trong việc hiểu về tội lỗi. Có thuận lợi nhiều, chẳng hạn điều đó rất rõ và đưa ra cách nhìn khách quan về trách nhiệm luân lý và tội lỗi. Tuy nhiên, trong thực tế, có nhiều cách yếu đuối và bóp méo thực tế của tội lỗi. Cách tránh tội trong Công đồng Vatican II và cách canh tân tất nhiên về thần học luân lý được mong đợi và thực sự đã xảy ra.

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Người đó giống như tôi

Theo Tesmoignage Chrétien (Nhân chứng Kitô)

Trong thế chiến thứ hai, năm 1941, có một vị linh mục bị giam trong trại tập trung dành cho người gốc Do Thái. Như bao người khác, cha cũng bị hành hạ và ngược đãi đến tàn tệ, còn hơn cả đối với súc vật. Thế nhưng ngài lại vẫn luôn vui vẻ tìm cách giúp đỡ các tù nhân đồng cảnh ngộ đang rơi vào khủng hoảng tuyệt vọng.

Cha xin cai tù cho được đi lao động thay những người đau yếu. Ngài nhường khẩu phần bánh mì ít ỏi của mình cho những người thiếu ăn hơn. Đối với kẻ rách rưới, ngài chia sẻ cho họ chiếc áo cũ nhưng còn tương đối lành lặn... Trong hoàn cảnh đầy hiểm nguy, cha vẫn lặng lẽ dấu kín lý lịch của bản thân là một người Công giáo, hơn thế nữa, lại còn là một linh mục. Chỉ có một vài người rất thân thiết mới biết rõ ngài là ai...

Trong số những người được cha giúp đỡ, có một cậu thiếu niên. Trước đây cậu ta vốn lớn lên ở đầu đường xó chợ, không tin bất cứ ai, ngang bướng, chuyên trộm cắp để bán lấy tiền độ nhật. Đến khi phải vào tù, cậu cũng luôn cướp giật, quấy nhiễu mọi người. Vị linh mục khả ái đã từng bước một tìm cách gần gũi cậu ta, trò chuyện, giúp đỡ, khuyên răn, và cuối cùng đã hoán cải được tâm hồn tưởng đã hóa ra chai đá của cậu. Dù vậy, ngài thấy cũng chưa đến lúc nói với cậu ta về Thiên Chúa...

Thế rồi, một hôm, cha được tin mình phải chuyển đi gắp đến trại Auschwitz, một trại tập trung mà ai nghe đến tên cũng kinh hoàng khiếp hãi vì đó là nơi hủy diệt với những hầm hơi ngạt và lò thiêu xác. Ngài cố giữ bình tĩnh, vội vã chia tay mọi người. Đến trước mặt cậu thiếu niên vừa mới quyết định hoàn lương,

ngài rất muốn giúp em hiểu biết về Chúa, tin Chúa và theo Chúa.

"Người Đó" giống như tôi

Cha nhìn thẳng vào mắt cậu, nhỏ nhẹ hỏi: "*Này cháu thân yêu của bác, cháu có muốn tin vào một người tên là Giêsu không?*" Cậu thiếu niên đứng thẳng người lên, trả lời cha bằng một câu hỏi chân thành: "*Nhưng thưa bác, ông Giêsu là ai để cháu có thể tin?*" Biết mình không còn thời gian để cắt nghĩa Kinh Thánh và giới thiệu chi tiết về Chúa Giêsu, cha yên lặng một chút, ngẫm nghĩ rồi buột miệng nói với cậu thiếu niên:

"Người đó giống như bác!" Cậu ta đăm đăm nhìn ngài rồi khẳng khái tuyên xưng: "*Vâng, nếu ông Giêsu ấy là một người giống như bác, thì cháu tin!*"

Sau thế chiến, người ta không còn gặp lại vị linh mục già ấy nữa, nhưng chắc chắn một điều là: câu chuyện này được một người sống sót qua các trại tập trung thuật lại như một chứng từ sống động, người ấy chính là cậu thiếu niên năm xưa, một người tân tòng Công giáo đạo hạnh...

Lạy Chúa Giêsu, ước chi cuộc sống của mỗi người chúng con dù là linh mục hay giáo dân, dù ở trong tù hay giữa chợ đời, dù sống với bất cứ xã hội nào, đều trở thành một chứng nhân sống động của Chúa Giêsu Kitô như vị linh mục trong trại tù của Đức năm xưa.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO***Giáo Dục là giúp kiến tạo hạnh phúc******Gioakim Trương Đình Giai***

Thông thường nói đến giáo dục, người ta thường nghĩ đến việc cung cấp và bồi dưỡng kiến thức, nghĩa là những hoạt động làm giàu trí óc. Giáo dục lẽ ra theo Montaigne, không phải là tạo ra một cái đầu đầy chữ nhưng là một cái đầu có tổ chức (une tête bien faite et non une tête bien pleine) Giáo dục hiện nay đúng là nhồi nhét. Cơ chế giáo dục hiện nay của chúng ta từ trường học đến gia đình, xã hội tạo một thứ áp lực kinh khủng đến con em của chúng ta. Nghĩ mà thương cho thế hệ trẻ hôm nay, cho học sinh, con em của mình vì tuổi xuân bị đánh cắp. Chắc chúng ta không còn lạ gì với những khái niệm học tăng tiết giống như làm tăng ca, học ngoài giờ, học thêm, học kỳ 3... mà hầu hết các trường đều áp dụng. Và chúng ta cũng đã từng nghe chuyện cha mẹ bó buộc con mình học ngày, học đêm, học thêm đủ thứ thậm chí ngay từ lớp mẫu giáo theo kiểu nhồi nhét, được nhiều chứng nào hay chứng nấy để đứng nhất đứng nhì trong lớp.

Lẽ ra việc học là một niềm vui và việc dạy là tạo hứng thú thì giáo dục hiện nay lại là áp lực nhồi nhét đến độ chúng ta không lấy gì làm lạ khi không ít học sinh dám nói thẳng chúng muốn khỏi phải đi học nữa. Khi được hỏi về điều chúng ước mơ, và nhiều thăm dò gần đây cho thấy các em học sinh ngày

nay bị stress, và những triệu chứng tâm bệnh khác nhau hầu hết do áp lực học từ nhà trường hay gia đình. Đó là chưa kể đến những trường hợp dẫn đến tự tử mà chúng ta đã có dịp đọc hay nghe được trên các phương tiện truyền thông. Điều nguy hiểm hơn nữa, là giáo dục ngày nay, trong bối cảnh của một xã hội tiêu thụ, thực dụng không nhằm đến thành nhân mà là thành quả, thành tích, thành công, tạo một áp lực dữ dội trên học sinh: bằng mọi giá phải thành công. Từ đó gây ra và nuôi dưỡng một nỗi sợ hãi thất bại thường xuyên có tính tâm bệnh, một trong những nguyên nhân chính tạo nên bất hạnh cho tuổi học sinh. Và lại càng nguy hại hơn nữa đối với những học sinh tự đặt ra cho mình, hay cho gia đình mình nhiều kỳ vọng, những thành tích phải đạt được nhưng lại gặp phải những thất bại. Tôi vẫn còn nhớ câu nói nửa đùa nửa thiệt của Ba tôi với em gái tôi vài chục năm trước đây khi thấy nó có vẻ quá lo lắng đến kết quả học tập: *Ba sẽ thưởng con nếu con đứng hạng chót*. Thật tâm lý, thật hữu tình!

Người ta thường thúc ép học, nhồi nhét kiến thức cho con em, học sinh của mình mà không bao giờ tự đặt ra và tự trả lời cho câu hỏi học để làm gì? Và nếu có thì cũng chỉ là để làm ông này, bà nọ, để kiếm tiền, làm giàu, để có một vị trí cao trong xã hội mà thôi. Chính lúc đó, người ta đã vô tình tạo nên nơi con em mình một quan điểm sai lầm về ý nghĩa của cuộc sống, về hạnh phúc đích thật của con người. Giáo dục lẽ ra phải giúp con người đạt đến cùng đích của cuộc đời là hạnh phúc đích thật nhưng lại gieo cỏ lùng sản sinh bất hạnh: ham muốn, ganh đua. Giáo dục lẽ ra phải là con đường đưa tới hạnh phúc siêu thoát, lại đẩy con người đi đến chỗ tự hành khổ mình với những tham vọng tự sát.

Một nền giáo dục Kitô giáo thực sự phải giúp con người đạt tới hạnh phúc đích thực, Nghĩa là giúp cho đối tượng tiếp cận với Đấng là Đường đưa tới Chân, Thiện, Mỹ, là Sự thật giải thoát khỏi mọi u mê lừa dối, là Sự sống dồi dào sung mãn vĩnh cửu mang đến sự bình an đích thực.

Giáo dục Kitô giáo giúp kiến tạo hạnh phúc bằng việc:

- Giải thoát đối tượng khỏi mọi nỗi bận tâm so sánh, ganh đua, tranh giành, hưởng thụ.

- Giúp đối tượng khám phá chính mình và biết chấp nhận chính mình với những giới hạn, yếu đuối và ngay cả thất bại.
- Giúp các em nhận ra tha nhân với những khác biệt không như đối thủ tranh giành quyền lợi của mình, nhưng như anh em cùng một Cha mà chính Thiên Chúa đặt làm trợ tá cho ta để làm phong phú và hoàn thiện chính bản thân mình để cùng nhau xây dựng Nước Chúa trên trần gian này.
- Làm cho đối tượng nhận ra cuộc sống là quà tặng

của Thiên Chúa, việc học không phải là gánh nặng, vì tất cả những gì họ đang và sẽ học không phải là một mớ kiến thức hỗn độn nhưng là chìa khóa mở cửa giúp mình đạt đến Chân lý, đạt đến cứu cánh, đạt đến phần rỗi, đạt đến khám phá về một Thiên Chúa quyền năng yêu thương.

- Tạo nên giữa nhà giáo dục và đối tượng giáo dục một mối tương quan thân tình, lắng nghe cảm thông, đối thoại cùng giúp nhau tiến bộ trên con đường khám phá chân lý chứ không phải dựa trên tương quan áp lực và đối phó.

Ước mong sao con cái của chúng ta sẽ sớm nhận được một nền Giáo dục Kitô giáo để đưa đến hạnh phúc đích thực.

Thần dược “LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT” Sứ Điệp Quan Trọng Cho Thời Đại Chúng Ta

Lm GW.Kosicki.C.S.B.

CHỮA LÀNH SỰ KIẾT QUÊ

KIẾT QUÊ

Cảm thấy bị bách hại, xao xuyến, dẫn vật, mệt mỏi, não nề, cô đơn, lạc lõng, vướng mắc.

THÁNH TÂM NHÂN LÀNH CHÚA GIÊSU

Yên nghỉ và kết hợp với Thánh Tâm Chúa Giêsu

LỜI THÁNH KINH

“Hãy đến với Ta, hỡi tất cả những ai khó nhọc và gánh nặng” (Mt 11: 28)

“Hãy đặt tay con vào cạnh sườn của Ta... và hãy tin” (Ga 20: 27)

LỜI NHẬT KÝ THÁNH NỮ FAUSTINA

- Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng Trái Tim Cha là Toàn Thương... không linh hồn nào đã đến với Cha mà phải ra đi ngậm ngùi. Mọi nỗi khổn cùng đều bị chôn vùi dưới những tầng sâu của Lòng Thương Xót Cha (Lời Chúa Giêsu, NK 1777)

- Khi nhìn thấy gánh nặng vượt quá sức mình, tôi không chần chừ, đắn đo, hay tìm hiểu, nhưng chạy đến với Trái Tim Chúa Giêsu như một đứa trẻ và chỉ thưa rằng: “Chúa có thể làm được tất cả”. Và rồi tôi yên lặng... (NK 1033; x. NK 1621, 1629)

THÁNH TÂM NHÂN LÀNH CHÚA GIÊSU LÀ BẬC THANG ĐƯA ĐẾN SỰ THÁNH THIÊN

Khi bị tấn công hoặc bách hại, ngay cả vì những bè bạn; khi bị dẫn vật, nã nê, hoang mang, sợ hãi, mệt mỏi, kiệt quệ, yếu đuối, cô đơn, lạc lõng, các bạn cần có được một chỗ nương ẩn và nghỉ ngơi trong Thánh Tâm từ ái Chúa Giêsu. Ngay cả khi chỉ gặp một trong những hoàn cảnh kể trên, phương thuốc đặc trị ấy vẫn sinh hiệu quả. Thánh Tâm Nhân Lành Chúa Giêsu trên thánh giá đã được khai mở như một nguồn mạch Lòng Thương Xót, và như một thành trì kiên vững cho chúng ta khi bị tấn công.

Chúa Giêsu đã dạy chị thánh Faustina hãy sống theo mô phạm là Thánh Tâm Người:

"Ái nữ của Cha ơi, Cha ước mong trái tim con sẽ được đào luyện theo gương Trái Tim từ ái của Cha. Con phải được thấm nhuần Lòng Thương Xót của Cha"
(NK 167)

Chúa đã nói rõ ràng với thánh nữ rằng đời sống và sứ mạng của chị phải được đặt trên nền tảng sự kết hợp giữa tâm hồn chị với Thánh Tâm Chúa:

"Bạn tình của Cha, hai trái tim của chúng ta được kết hợp vĩnh viễn với nhau" (NK 239)

Từ sự kết hợp giữa lòng với lòng ấy, LCTX sẽ tuôn trào:

"Ái nữ của Cha ơi, Cha ước mong trái tim con sẽ là nơi thường trú vĩnh viễn cho Lòng Thương Xót Cha. Cha mong ước qua trái tim con, Lòng Thương Xót Cha sẽ tuôn đổ cho toàn thế giới" (NK 1777)

Đặc điểm nổi bật nhất trong cuộc sống của thánh nữ Faustina là sự thân mật với Chúa. Mỗi kết hợp mật thiết giữa lòng với lòng là căn bản của đời sống thiêng liêng và sứ mạng của vị Thư Ký của LCTX. Trong từng trang quyển Nhật Ký, chúng ta nhìn ra những bằng chứng của cuộc kết hợp thắm thiết với Chúa – Chị thánh đã yêu mến, đã đau khổ với Chúa, chuyện vãn và cầu nguyện với Người như thế nào. Trọn cuộc đời thánh nữ đều được Chúa bao chiếm và độc hữu, Đấng đã yêu thương chị bằng lòng nhân ái dịu hiền. Chị thánh thường được Chúa cho tựa đầu vào Trái Tim Người như trường hợp Người Môn Đệ được sủng ái trong Phúc Âm (x. NK 801, 929, 1348)

Đặc ân kết hợp mật thiết với Thánh Tâm Nhân Lành Chúa Giêsu đã được chính Người mở rộng với cả chúng ta:

“Hỡi tất cả những ai khó nhọc và mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho nghỉ ngơi, bổ dưỡng. Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng, và tâm hồn các ngươi sẽ được nghỉ ngơi bổ dưỡng. Vì ách của Ta thì êm ái, và gánh của Ta thì nhẹ nhàng” (Mt 11: 28-30)

Như thánh nữ Faustina, chúng ta hãy phó thác tâm hồn cho Trái Tim Nhân Lành Chúa Giêsu bằng sự tín thác vào Người; và như thế, chúng ta cũng được sống trong sự kết hợp mật thiết với Chúa. Đây là khát vọng và lời mời gọi của Chúa. Vì vậy, Thánh Tâm Người đã chịu xuyên qua trên thập giá vì chúng ta như một nguồn mạch thương xót. Thánh Gioan, chứng nhân của biến cố cạnh sườn Chúa Giêsu chịu đâm thấu, đã kể cho chúng ta biết sự kiện ấy như một dấu chỉ tối hậu, để chúng ta nhìn lên Đấng đã chịu đâm thấu qua, và hãy tin – tin bằng một đức tin chân thành (x. Ga 19: 33-37)

Vậy chúng ta hãy cùng thánh Thomas kêu lên như khi ngài nhìn thấy cạnh sườn chịu đâm thấu và xỏ bàn tay vào vết thương ấy: “Lạy Chúa, lạy Thiên Chúa của tôi”. (Ga 20: 28)

Như thánh nữ Faustina, chúng ta hãy nghỉ ngơi nơi Thánh Tâm Chúa Giêsu, để sống trong Người, Đấng hiện diện trong

chúng ta bằng tặng ân Thanh Thần của Người (x. Rm 5: 5). Chúng ta có một Thiên Chúa nhân lành thương xót vì Người hiện diện nơi chúng ta trong thân phận phàm nhân. Khi đến cùng Chúa với trọn con tim của mình, trong trái tim của Mẹ Maria, tin tưởng và vui mừng, chúng ta có thể sống trong lời cầu nguyện liên li, trong sự thân mật không ngừng với Chúa là Đấng yêu thương chúng ta.

Sự mật thiết với Chúa là một tặng ân đang đợi chờ chúng ta cầu xin! Mỗi người chúng ta hãy nài xin: "Lạy Chúa, xin hãy biến đổi trái tim con. Xin hãy làm cho trái tim con được nên giống Trái Tim Chúa. Lạy Chúa, xin lôi kéo con, để con được cuốn hút. Xin trào đổ cho con ngọn lửa tình yêu chí thánh của Chúa. Xin trào đổ cho con Lòng Thương Xót của Chúa, để con cũng được chiếu giải LCTX cho tha nhân. Lạy Chúa Thánh Thần, xin hãy đến. Lạy Chúa Giêsu!

Thánh Tâm Nhân Lành Chúa Giêsu không những là phương thuốc đặc trị cho thân phận con người bị tấn công của chúng ta; mà còn là bậc thang đưa chúng ta đến sự thánh thiện, đến sự kết hợp mật thiết với Thiên Chúa. Nơi Thánh Tâm Nhân lành Chúa Giêsu, chúng ta học tập và nghiệm thấy Thiên Chúa là chính Lòng Thương Xót, là tất cả cho mọi người, luôn hằng hữu và hiện diện khắp nơi, là khởi thủy và cùng đích. Người là lò lửa hun đúc con tim chúng ta bằng một ngọn lửa sống động, biến đổi chúng ta (x. NK 1050, 1140) để **"không còn là tôi sống mà là Chúa Kitô sống trong tôi"** (Gl 2: 20)

Kết hợp thăm thiết với Thánh Tâm Chúa Giêsu có nghĩa là hoàn toàn sống phó thác vào Người, tìm kiếm một mình Người. Thiên Chúa đã dựng nên chúng ta là những hữu thể tự do, Người để chúng ta yêu mến và phụng sự Người bằng trót cả tâm hồn, một cách tự do.

Chúa đã để chúng ta sống trong thân phận con người, để chúng ta hết tâm hồn hướng về Người và lãnh nhận Lòng Thương Xót của Người. Điều Chúa đòi hỏi tất cả chúng ta là hãy tin thác vào Người, để Người thi thố Lòng Thương Xót cho mọi người (x. Rm 11: 32)

(Đón xem kỳ tới: Chữa lành sự bất an)

Giáo Xứ Hiền Linh

Thom. Aq. Trâm Thiên Thu

Nghe nói đến giáo xứ (GX) Hiền Linh (GP Saigon) có thể nhiều người cũng không mấy xa lạ, dù nhà thờ không lớn. Đi từ Thị Nghè vô, chạy thẳng đường Ngô Tất Tố vài trăm mét, vừa qua chiếc cầu nhỏ Phú Mỹ thì nhà thờ nằm ngay mép lộ phía tay phải, vì xuống dốc và nhà thờ nhỏ nên dễ bị "chạy lố" qua!

GX Hiền Linh được thành lập từ năm 1964, có 1.700 giáo dân, với 34 hội đoàn. Là một xứ "nhỏ" về cơ sở vật chất nhưng lại "lớn" về tinh thần sống đạo tích cực.

Chiều thứ Bảy, 6-8-2011, nhằm lễ Chúa Hiền Dung (Chúa biến hình), Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) GX Hiền Linh chính thức ra mắt sau 2 năm "âm thầm" hoạt động. Được biết cộng đoàn LCTX GX Hiền Linh có 46 hội viên, ban chấp hành gồm 4 thành viên:

1. Anh Giuse Nguyễn Văn HẬU, trưởng ban.
2. Chị Maria Lưu Thị THANH, phó ban.
3. Chị Maria Vũ Thị Tuyết TRINH, thư ký.
4. Chị Têrêsa Hoàng Thị Hồng THÚY, thủ quỹ.

Lm Gioan Nguyễn Văn MINH, chính xứ Hiền Linh, là linh hướng. Tuy ở tuổi bát tuần nhưng ngài vẫn năng động trong việc truyền bá LCTX. Được biết ngài sắp mừng 50 năm linh mục vào cuối năm 2011. Tưởng ai xa lạ, linh mục Gioan Minh chính là một nhạc sĩ, một trong những "cổ thụ" của Thánh nhạc Việt Nam, mà tôi vẫn gặp trong những lần Đại hội Thánh nhạc toàn quốc tổ chức tại Trung tâm Mục vụ TGP Saigon.

16 giờ 30 bắt đầu lần Chuỗi LCTX, cũng là lúc trời bắt đầu gieo những hạt mưa nhẹ, và trời cứ mưa lâm râm cho tới 19 giờ. Thời tiết trở nên mát mẻ hơn hẳn mấy ngày trước oi ả và nóng bức. Chắc hẳn đây là "ưu đãi" đặc biệt của Chúa Giêsu khi Ngài biết GX Hiền Linh đang có khoảng 300 người họp nhau cầu xin LCTX, trong số đó có một đàn ông ngoại quốc và một bà cụ phải ngồi xe lăn.

Tiếp theo là phần các hội viên LCTX giơ tay tuyên thệ. Sau đó, Lm Gioan Minh hướng dẫn cầu nguyện trước Thánh Thể và ban phép lành Thánh Thể, rồi ngài cử hành thánh lễ Tạ ơn LCTX.

Phúc âm ngày lễ Chúa Hiển dung (Mt 17:1-9) kể lại chuyện Phêrô, Giacôbê và Gioan được "sư phụ" Giêsu đưa riêng lên một ngọn núi cao, đồng thời được chứng kiến dung nhan Ngài chói lọi như mặt trời và y phục Ngài trở nên trắng tinh như ánh sáng. Họ còn được thấy ông Môsê và ông Êlia hiện ra đàm đạo với Ngài, lúc đó có tiếng từ đám mây phán rằng: "Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người. Các người hãy vâng nghe lời Ngài!". Nghe vậy, các môn đệ kinh hoàng, ngã sấp mặt xuống đất. Bấy giờ Đức Giê-su lại gần, chạm vào các ông và bảo: "Chỗi dậy đi, đừng sợ!". Các ông ngược mắt lên, không thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Giêsu.

Những người tham dự thánh lễ tại nhà thờ Hiển Linh lúc đó cũng như ba môn đệ kia, chắc hẳn khả dĩ cảm nghiệm LCTX một cách đặc biệt vậy. Trong thánh lễ, 4 thành viên ban chấp hành đã long trọng tuyên thệ trước vị đại diện Giáo hội là Lm Gioan Nguyễn Văn Minh. Thánh lễ kết thúc thì trời cũng vừa tạnh mưa, việc Chúa làm thật kỳ diệu! Sau thánh lễ, cộng đoàn LCTX và các khách mời cùng vô hội trường nhà xứ để giao lưu thân mật.

Xin nói thêm một điều rất đặc biệt của GX Hiển Linh:

Suốt 8 năm qua, hàng ngày từ 6 giờ tới 22 giờ, Thánh Thể được đặt trên bàn thờ cho mọi người đến kính viếng, lúc nào cũng có người cầu nguyện trước Thánh Thể, giáo dân từ khắp nơi về, có những người từ Bắc vô, và rất nhiều người đã và đang được ơn Chúa. LCTX và Thánh Thể là một, đây là sự kết hợp tuyệt vời và thực sự gây ấn tượng vì đáp lại tiếng Chúa mời gọi một cách sống động. Chắc chắn Chúa Giêsu là người hạnh phúc nhất!

Tạ ơn Lòng Chúa Thương Xót! Lạy Chúa Giêsu, chúng con tín thác vào Ngài mãi mãi!

Tháng 9

Kính Đức Mẹ Sầu Bi

Thomas Aquinas Trầm Thiên Thu

Ý chung: Cầu cho các thầy, cô giáo biết yêu thương và dạy bảo chân lý, giá trị tinh thần và luân lý đích thực.

Ý truyền giáo: Cầu cho cộng đoàn Kitô hữu rải rác khắp Á châu nhiệt tình công bố Phúc âm, trở nên chứng nhân cho sự Toàn Mỹ với niềm vui mừng và đức tin.

Từ thế kỷ 16, Công giáo đã dành mỗi tháng cho một việc sùng kính đặc biệt nào đó. Vì lễ Đức Mẹ Sầu Bi (ngày xưa gọi là Đức Mẹ Bảy Sự) vào ngày 15-9, tháng 9 được dành riêng kính Đức Mẹ Sầu Bi. Và lại, trước đó, ngày 14-9 là ngày lễ Suy tôn Thánh Giá.

Khi Đức Mẹ và Thánh Giuse dâng Con trong Đền Thờ, ông Simêon đã tiên tri: "*Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà*" (Lc 2, 35). Những nỗi sầu khổ của Đức Mẹ được hòa vào nỗi đau khổ tột cùng trong cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu. Khi đó, Đức Mẹ chịu tử đạo về tâm hồn vì các nhục hình của Chúa Giêsu và tình yêu vĩ đại Mẹ dành cho Con.

ĐGH Piô XII nói: "*Đức Mẹ là người không hề mắc tội, cả tội tổ tông và tội riêng, luôn kết hợp mật thiết với Thiên Chúa, hiển*

dâng cho Chúa Cha trên đồi Golgotha chính Chúa Con cùng với nỗi đau khổ tột cùng của quyền Mẫu tử và tình Mẫu tử. Là Êva mới, Đức Mẹ dâng hiến lễ này vì con cái của Adam đã sa ngã. Như vậy, Đức Mẹ là Mẹ của Anh Cả của chúng ta về phương diện xác phàm để trở nên Mẹ tinh thần của chúng ta, chi thể của Giáo hội, bằng danh hiệu mới về nỗi sầu khổ và niềm vinh quang”.

Thánh Ephrem xác định: "Đức Mẹ là sự cậy trông cho những kẻ khốn cùng, là cửa biển vững vàng để cứu vớt những người đi biển gặp cơn dông tố, không phải gian nan chìm đắm”.

Lạy Mẹ Maria Sầu bi, Mẹ của các Kitô hữu, xin nguyện giúp cầu thay chúng con!

Lạy Nữ vương các Thánh Tử đạo, Mẹ đã bị 7 lưỡi gươm đâm thấu Mẫu Tâm, xin hướng dẫn và che chở chúng con trên đường lữ hành trần gian đầy đau khổ này. Xin cho chúng con biết cùng Mẹ đứng dưới chân Thánh Giá, và xin Mẹ nâng đỡ những yếu hèn của chúng con.

Lạy Trinh nữ Sầu khổ, xin dạy chúng con biết hy sinh và chấp nhận nghịch cảnh để kết hợp với đau khổ của Chúa Giêsu và của Mẹ, làm lễ tế dâng lên Chúa Cha để cứu rỗi các linh hồn, cầu cho những người đau khổ phần hồn và phần xác, cầu xin Lòng Chúa Thương Xót tha thứ cho chính chúng con.

Chúng con cầu xin nhân Danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Chúa chúng con. Amen.

TIN TỨC – SINH HOẠT

Giáo xứ Hiền Linh: Ra mắt BCH CĐ LCTX

Chiều thứ bảy, 06/08/2011, Thánh lễ ra mắt Ban Chấp hành (BCH) Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót (CĐ LCTX) Giáo xứ Hiền Linh đã được cử hành trọng thể dưới sự chủ tế của cha Gioan Nguyễn Văn Minh, linh mục Chánh xứ, cũng là cha linh hướng của cộng đoàn.

CĐ LCTX Gx Hiền Linh có 46 đoàn viên, BCH gồm:

1/Trưởng Ban: Anh Giuse Nguyễn Văn Hậu

2/Phó Ban : Chị Maria Lưu Thị thanh

3/Thư Ký : Chị Maria Vũ Thị Tuyết Trinh

4/Thủ Quỹ : Chị Têrêsa Hoàng Thị Hồng Thúy

Được biết, Gx Hiền Linh được thành lập từ năm 1964, hiện có khoảng 1.700 giáo dân và 34 hội đoàn. Tuy là một Gx nhỏ và nghèo về cơ sở vật chất nhưng lại lớn và giàu về tinh thần sống đạo.

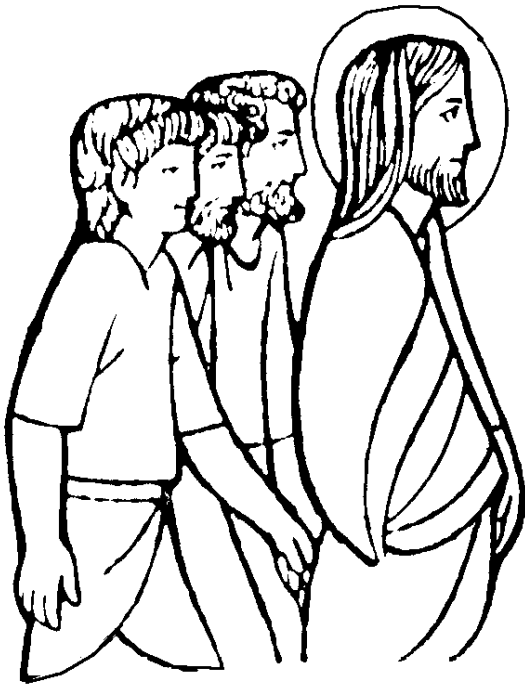
Ban Chấp Hành CĐ LCTX Gx Hiền Linh

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

Đến Với Chúa

LTS: Chúa Giêsu đã hứa: "Ai xin thì nhận được, ai tìm thì sẽ thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở ra cho" (Mt 7:7-8). Mà Thiên Chúa là người rất trọng chữ tín, không bao giờ nuốt lời. Nếu xin mà chưa được, tìm mà chưa thấy, gõ hoài không mở, đó là vì chúng ta chưa hoàn toàn tin tưởng vào Ngài. Hãy thân thưa với Chúa: "Lạy Thiên Chúa, này con đây, con đến để thực thi ý Ngài" (Dt 10:7 & 9). Vô tri bất mộ. Biết rồi thì không thể thụ động và tiêu cực. Chúng ta cùng cảm nghiệm LCTX với tâm sự của chị Maria Túc Linh. Chị kể...

Tôi là người được sinh ra trong một gia đình Phật giáo gốc, nhưng tôi biết tôi chính là người được Chúa chọn đến với Chúa

chứ tôi không dám nói là mình có quyền chọn Chúa để mà nương tựa và gửi vào Chúa một linh hồn đầy tội lỗi, một thân xác yếu hèn, đau bệnh, và một đức tin mỏng giòn để có thể hiểu tình yêu bao la vô bờ bến của Chúa – một tình yêu không toan tính, không áp đặt người mình yêu vào một khuôn khổ nào, luôn tha thứ, luôn lắng nghe và thấu suốt những gì người mình yêu thương van nài,

cầu xin.

Có thể bạn sẽ cho tôi là người không bình thường, nhưng trong tâm hồn tôi và cả thần trí tôi lúc nào cũng xem Chúa của chúng ta là một người yêu rất tuyệt vời trong cách chăm sóc một người yêu, và Ngài cũng là một người Cha luôn tha thứ tất

cả mọi lỗi lầm của tôi dù tôi phạm tội tà đình. Cũng từ đây tôi bắt đầu tìm hiểu thêm về một vị Thánh mà đã đưa tôi đến và kết giao cùng với Chúa, đó là Đức Mẹ Maria, và cũng nhờ như thế mà tôi nhận ra được rằng mình nên "thử" đọc Kinh Mân Côi (vì có lần tôi đọc trên một trang web của Công giáo thì có ai đó nói là chỉ có Kinh Mân Côi mới nói được hết những ý nghĩa và công trình của Chúa Giêsu và lời cảm tạ Đức Mẹ), đồng thời những hình ảnh tôi thường được thấy trên sách báo và internet là Đức Giáo Hoàng, Thánh Teresa trên tay lúc nào cũng có Chuỗi Mân Côi mà theo tôi là rất đẹp. Thế là tôi cũng bắt đầu tò mò và tìm hiểu, lúc đầu tôi đọc nhưng chưa cảm nghiệm nhiều về sự mầu nhiệm của Kinh Mân Côi, nhưng sau một thời gian tôi đọc và chiêm nghiệm thì tôi đã được thật nhiều ân phúc từ Chúa và Đức Mẹ. Cụ thể là bây giờ lòng tôi thật bình an và luôn cảm thấy được yêu thương, che chở trong mọi hoàn cảnh. Và cũng từ đó, tôi cảm nghiệm được tôi có thêm một người Mẹ, một người Mẹ rất thương con. (Tôi đã nhiều lần khóc với Mẹ mỗi khi tôi bị thất bại hay gặp trở ngại khó khăn nào đó trong công việc hoặc tình cảm, tất nhiên là tôi cũng khóc với Người Yêu của tôi là Thiên Chúa).

Từ khi tôi nhận ra được hai loại tình cảm đó trong tôi, bản chất con người tôi gần như thay đổi hoàn toàn, ngược lại tất cả những gì trước đây tôi đã có. Ngày trước tôi khó khăn trong giao tiếp, dễ phán xét một người nào đó mà theo tôi là không hợp với đạo lý làm người, và thường xuyên xử sự theo dạng "ăn miếng trả miếng" (tất nhiên là không phải đánh nhau, vì tôi không có sức khỏe tốt). Tôi không hề dễ dàng tha thứ cho một người nào đó xúc phạm đến tôi. Đã không tha thứ thì chớ, tôi vẫn chưa thỏa mãn nên tôi còn nguyên rủa lại với những lời lẽ thật cay độc.

Điều quan trọng nhất là tôi không hề thấy có cảm tình với Đạo Công Giáo vì có những người đạo Công Giáo sống xung quanh tôi đã cho tôi thấy gương của họ là bất hiếu với chính cha mẹ ruột của mình, họ mắng mẹ mình rồi bỏ rơi mẹ mình trong khi họ vẫn đang sống trong ngôi nhà của chính mẹ mình tạo dựng nên. Người thì có đời sống tình cảm lạnh nhạt,

không chung thủy. Tôi là người sống theo quan niệm Á Đông, tức là đã làm người thì đạo hiếu nghĩa phải giữ trọn, và là một phụ nữ Việt Nam thì phải sống cho trọn đạo làm vợ, làm mẹ.

Vì thế, khi trong gia đình tôi có đứa em trai làm bạn với một cô gái Công Giáo thì tôi cật lực phản đối, và cuối cùng chúng nó cũng chia tay, nhưng may mắn là họ không chia tay vì tôi. Mỗi khi bàn về vấn đề tình cảm của nó, tôi đưa lý do nó là con trai út nên chuyện cúng bái ông bà tổ tiên trong nhà là phải do nó chịu trách nhiệm. Tôi còn nghe nói đạo Công giáo không hề biết cúng giỗ ông bà sau khi những vị ấy đã khuất. Tôi lại đưa thêm một lý do nữa để phản đối tình yêu của em mình là cô gái kia người miền Bắc. Gia đình tôi là một nửa người Hoa, một nửa người miền Nam, mà lại có một cô dâu trong nhà người Bắc đã sống không đẹp lòng ba má tôi rồi, nên tôi càng có lý do để phản đối là không muốn ba má tôi phải buồn lòng vì chuyện con cái nữa. Tính tự ái, tính tự quyền phán xét người khác đã làm cho tôi không còn thấy những điều tích cực mà cô bé kia đã làm cho gia đình tôi: Chính tay cô đã đút cho ông ngoại tôi từng muỗng nước, từng muỗng cháo trước khi ông ngoại tôi mất. Bây giờ, khi nhận ra tình yêu Chúa, tôi thấy "thương hại" mình quá: Ích kỷ và tội lỗi vô cùng. Tôi đang rất mong có cơ hội gặp lại cô bé đó để nói tiếng xin lỗi và xin được tha thứ!

Kính thưa quý vị! Chúa của chúng ta tuyệt vời làm sao! Nếu tôi không thất bại trong tình cảm, không bị bệnh tật hiểm nghèo thì có lẽ tôi vẫn không có ngày được Chúa và Đức Mẹ dang rộng vòng tay yêu thương bác ái để đón nhận tôi. Ngày đó, tôi gần như suy sụp hoàn toàn!

Tôi tin và yêu một người, phải nói là hết lòng và hết sức, để rồi câu nói mà tôi nhận được là: "Chúng ta không hợp nhau". Đau đớn lắm! Ngày mà tôi nhận được câu nói đó chính là ngày tôi được cơ hội đi viếng Đức Mẹ La Vang. Ngày đó, tôi chỉ ngây ngô nghe người ta truyền khẩu với nhau rằng Đức Mẹ La Vang rất linh hiển, ai xin gì Mẹ cũng cho. Thế là tôi chỉ biết bê hết tất cả những nỗi buồn và mơ ước của mình đến để chia sẻ với Mẹ. Tôi thực sự tạ ơn Chúa là chính ngay giờ phút đó tôi được Chúa

Thánh Thần dạy thêm một lời cầu nguyện là "xin theo ý Chúa chứ không nên xin theo ý mình". Vậy là tôi cũng bắt chước nguyện văn, nhưng thật ra lòng tôi vẫn chưa hướng về Đức Mẹ và Chúa một cách thật lòng.

Nhưng quý vị ơi! Thật kỳ diệu, tôi đã có thể nhận ra ý Chúa liền. Lúc đó tôi thật sự rất đau khổ, tôi nghĩ mình đã mất tất cả, nhưng thời điểm tôi đau buồn nhất thì tôi lại được một người đưa tôi đến một lớp học Kinh Thánh Cầu Nguyện ở nhà thờ Chợ Quán. Khi bước chân vào lớp thì tôi là người mà tôi nghĩ là bỏ đi vì tôi đang chán nản tất cả, còn diện mạo của tôi lúc đó thật thê thảm! Tạ ơn Chúa là ở đó tôi được một trưởng nhóm thật nhiệt tâm hướng dẫn chúng tôi biết cách nhận ra Chúa, dạy chúng tôi nên cầu nguyện như thế nào và khi cầu nguyện thì phải một lòng tín thác (trưởng nhóm của tôi là chị Teresa Ngọc Thu).

Ngay từ ngày đầu đến với lớp, tôi nghĩ mình có thể chết được vì quá thất vọng, nhưng cũng chính thời điểm đó Chúa của tôi đã ban cho tôi một tình yêu bao la của Chúa và Chúa cũng hiểu rõ nhu cầu của tôi mà ban cho tôi thật nhiều bạn bè, để qua những người bạn mới đó mà tôi không còn nhớ đến những chuyện buồn đã qua, và Chúa đã **tái tạo** tôi lại thành một **con người mới**. Nét mặt tôi dần dần rạng rỡ trở lại dù tôi không hề sử dụng một loại mỹ phẩm nào. Điều duy nhất mà Chúa, vị Bác Sĩ Thẩm Mỹ của tôi, đã làm là mang lại cho tôi một tâm hồn đẹp và một trái tim đẹp, biết yêu thương và bác ái. Chính từ việc Chúa muốn tôi đẹp như ý Chúa nên tôi đã thật sự bình an và luôn có nụ cười hạnh phúc.

Thực sự tôi cũng thường xuyên cầu xin Chúa cho tôi được đẹp từ bên trong tới bên ngoài, và tôi đã được như ý. Chỉ sau một thời gian ngắn, tôi đã tìm được một tình yêu đích thực của tôi – người mà bây giờ tuy không còn là chồng tôi nữa nhưng anh vẫn mãi là một người bạn tốt, một người thầy, một người anh suốt đời nâng đỡ đức tin của tôi. Cuộc đời tôi, ngoài Thiên Chúa và Đức Mẹ Maria, anh luôn là người thương yêu và chăm sóc tôi. Tôi vẫn đang rất yêu người mà tôi đã từng gọi là chồng.

Lần thứ hai Chúa lại cứu tôi khi tôi bị bệnh hiểm nghèo. Căn bệnh đó người ta thường nói là “chỉ có Trời mới cứu được” thì tôi lại được Chúa Trời của tôi cứu. Thật tuyệt vời! Chúa rất thương tôi, ngay từ khi bắt đầu đi khám bệnh thì người mà tôi nhớ và nhờ vả nhiều nhất chính là Thiên Chúa, Tình Yêu vĩ đại nhất của tôi. Chúa đã khám bệnh cho tôi để tôi không bị đau đớn, Chúa đã chữa lành tôi để tôi nhận biết rằng dù tôi có hư hèn mục nát thì tôi vẫn là đứa con gái yêu trong Thánh Tâm Chúa.

Cũng xin nói rõ để quý vị biết: Bệnh của tôi là bệnh ung thư cổ tử cung. Ngày tôi cầm giấy kết quả xét nghiệm là lành tính thì đó chính là ngày tôi biết cuộc đời này tôi sống không thể thiếu Chúa, nhưng đó là đối với riêng tôi. Còn người chồng, người bạn suốt đời nâng đỡ đức tin của tôi còn được Chúa chữa lành kỳ diệu hơn. Tôi cũng xin kể ra luôn, quý vị cứ xem “bằng chứng sống” của tôi, mà **chính tôi cũng muốn làm chứng cho Chúa** vì ơn Cứu Độ của Người thật bao la khiến tôi muốn mọi người cùng nhận biết.

Chồng tôi hiện nay mắc một căn bệnh cũng ngặt nghèo, anh ấy bị bệnh u xơ ruột. Gần một nửa ruột của anh là ruột nhân tạo, suốt mười mấy năm anh luôn phải uống thuốc mỗi ngày. Đã vậy mà chuyện ăn uống của anh cũng bị hạn chế đủ điều, những thức ăn rất tốt cho những người bình thường là chất xơ thì anh không bao giờ được ăn – vì chất xơ sẽ làm cho ruột bị tắc nghẽn. Tắc ruột thì đối với anh rất nguy hiểm. Ngày 18/11/2007, anh thấy những trái quýt tươi ngon nên anh đã quên mất cái ruột của mình mà vô tư ăn, để rồi khuya hôm đó anh phải vào bệnh viện 115 (đường Thành Thái, Nguyễn Tri Phương cũ). Người ta đã để anh nằm đó chịu đựng cơn đau mà không hề can thiệp gì. Tôi hay tin và vào thăm, nhìn anh tiều tụy mà tôi thấy xót lòng, nhưng tôi thật sự không biết phải làm gì ngoài việc xoa chân và xoa bụng cho anh bớt đau.

Tạ ơn Chúa vì từ khi tôi nhận ra Chúa qua những chuyện đời tôi thì tôi có thói quen cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót và tâm sự với Ngài lúc 3 giờ chiều mỗi ngày. Ngay lúc đó cũng tới giờ tôi cầu nguyện, thế là **tôi cứ quỳ gối nơi hành lang của**

bệnh viện mà cầu xin Chúa chữa cho ruột của anh ấy được thông. Mỗi khi cầu nguyện tôi luôn luôn phó thác hết mọi sự, lúc đó Chúa là tất cả đối với tôi. **Đôi với Chúa, việc gì cũng có thể, và tôi vững tin như vậy.** Thật đúng như vậy, sau khi tôi cầu nguyện và xin Chúa dùng bàn tay nhỏ bé đẩy tội lỗi của tôi sờ chạm vào bụng của anh để anh bớt đau. Khoảng 5 phút sau khi tôi rời khỏi bệnh viện vì việc riêng, anh gọi điện thoại báo cho tôi biết là ruột của anh đã được thông. Cảm giác lúc đó của tôi thật tuyệt vời, và **tôi dám chắc rằng khi mình nhận biết tình yêu của Chúa dành cho mình một cách trọn vẹn như vậy thì ai cũng sẽ giống tôi.**

Từ đó, tôi đã có thói quen là tâm sự, chia sẻ, than thở với Chúa mỗi khi tôi có chuyện vui hay buồn. Tôi cũng đã được Chúa thay đổi ngày càng tích cực hơn: Tôi biết quan tâm người khác nhiều hơn, tôi không còn toan tính, không dám phán xét người khác, vì tôi biết rằng chỉ có Chúa mới có quyền phán xét. Kể từ đó, tôi tin là tôi được Chúa thánh hóa mỗi ngày, và hầu như trong bất cứ giây phút nào của cuộc đời tôi mà tôi không rời Chúa luôn đồng hành và làm chủ đời tôi, thế nên **tôi thấy bình an lắm!**

Bây giờ đây tôi vui lắm, tôi muốn cả thế giới biết rằng tôi đang rất vui mừng và hạnh phúc vì Chúa của tôi đã nhận lời tôi rồi, chồng của tôi đã không cần uống thuốc nữa. Hiện nay anh hoàn toàn không cần thuốc mà ruột của anh vẫn êm ái vô cùng, vì Chúa của chúng ta là một vị Đại Thiên Y trong tất cả mọi lĩnh vực để chữa lành những gì thuộc về con người tội lỗi của chúng ta.

Chân thành cảm ơn quý vị đã dành chút thời gian quý báu mà đọc những điều tôi chia sẻ.

Xin Chúa luôn chúc phúc và đồng hành cùng chúng ta trong cuộc đời này. Xin Đức Mẹ Maria luôn là Đấng cầu thay nguyện giúp với Chúa cho chúng ta mỗi khi chúng ta gặp thử thách. Amen.

Maria Túc Lynh – Giáo Hạt Gia Định

DIỄN ĐÀN

Tuổi Thơ

Maria Mỹ Ánh

CD LCTX - GX Hòa Bình

Cứ vào cuối mùa Thu, năm học mới lại bắt đầu. Nhìn các bé, các em chuẩn bị sách vở để đến trường, tôi lại nhớ đến bài văn của Thanh Tịnh. Chỉ loáng thoáng mấy câu: "... Buổi sáng

mai hôm ấy, một buổi mai đầy sương thu và gió lạnh. Mẹ tôi âu yếm nắm tay tôi dẫn đi trên con đường dài và hẹp. Con đường này tôi đã quen đi lại lắm lần, nhưng lần này tự nhiên tôi thấy lạ. Cảnh vật xung quanh tôi đều thay đổi, vì chính lòng tôi đang có sự thay đổi lớn: Hôm nay tôi

đi học". Trí nhớ sau 40, 50 năm có lẽ cũng thiếu sót vài từ, nhưng với tôi chỉ một đoạn văn nhỏ xíu như thế thôi nhưng là cả một tuổi thơ đáng yêu và nên thơ biết chừng nào! Có cái ngập ngừng của e dè, nhút nhát nhưng không giấu vẻ háo hức của buổi đầu tiên đến trường.

Trẻ em thành phố thời đó không có những kỷ niệm như thế. Còn trẻ em bây giờ thì... sợ đi học vì học quá nhiều. Tuổi thơ hôm nay ngắn hơn ngày xưa. Trẻ em bây giờ mau lớn quá nên tuổi thơ của chúng cứ ngắn ngủn! Mới 9, 10 tuổi đã dậy thì! Đã biết mộng mơ, "Đã qua đi rồi tuổi thơ" Phụ huynh lo sợ! Nhà trường lo sợ! Xã hội lo, nhà thờ cũng lo. Vì "Ác thần" như vòi bạch tuộc, luồn lách mọi ngõ ngách, vào tận những nhà đạo đức để lôi những đứa con của họ ra khỏi nhà, ra khỏi vòng tay

yêu thương của cha mẹ, và phụ huynh bất lực không làm gì được. Bởi đâu ra nông nỗi này? Ai cũng biết nhưng chẳng làm gì được. Đành phải hằng ngày "sống chung với ác thần" và dùng tình yêu thương chứ không phải pháp luật lẫn roi đòn để chống chọi lại với sự dữ để cứu lấy tuổi thơ...

Chúa nói: "*Hãy để trẻ nhỏ đến với Ta*" là hãy để trẻ nhỏ đến với tình yêu chứ đừng xô chúng đến với thù hận, với sự tham lam vật chất, thói đua đòi, thói muốn hơn người... Nhớ truyện mẹ ông Mạnh Tử, phải dời nhà đến 3 lần ông mới học được,

vì lần thứ ba ở ngay cổng trường, thay vì cứ chơi trò chôn cất khi nhà ở trước nghĩa trang, hay buôn bán khi nhà ở gần chợ. Thật đáng cho ta học hỏi người xưa. Nếu nhà ở gần tiệm Internet, tiệm Karaoke hay quán nhậu, liệu mình có bán nhà đi chỗ khác không? Có lẽ ngày xưa đất nhiều người ít, muốn làm nhà ở đâu cũng được, không ai đòi phải trả tiền và sổ hồng, sổ đỏ. Nhà tranh vách đất nên Mạnh Mẫn mới dễ nhổ cột ra đi. Còn bây giờ nhà cao cửa rộng, tiền muôn bạc tỉ đâu dễ dứt đi một cách dễ dàng. Có khi nhà ở gần casino còn dễ kiếm tiền hơn ở gần trường học, giỏi lắm chỉ giữ được mấy chiếc xe và bán vài ly nước mía!

Có lần chờ người nhà trước tiệm bán máy vi tính. Một ông tướng tá ngon lành, mập mạnh, đở au, tay ôm chiếc máy mới cáu, miệng oang oang nói với người đứng bên cạnh: "Tớ mua máy cho thằng cu để nó khỏi đòi đi công viên, đi sở thú, vì tớ đâu có thời gian. Thời buổi công nghệ, nó muốn ngắm hoa, bắt bướm cứ vào mạng là có tất..." Tôi chợt nghĩ đến thằng bé ấy mà chạnh lòng với những câu thơ thời bé của Giang Nam:

*"Có những ngày trốn học
Đuổi bướm cạnh bờ ao
Mẹ bắt được...
Chưa đánh roi nào đã khóc
Có cô bé nhà bên
Nhìn tôi cười khúc khích"*

Con bướm ảo ở máy làm sao bằng con bướm thật ở bờ ao và cả một tuổi thơ thần tiên mà bất cứ đứa trẻ nào cũng cất giữ thật chặt để đưa vào ký ức. Khi lớn lên, những lúc gặp khó khăn, bế tắc trong cuộc sống, anh thanh niên (có khi là một trung niên, là bậc lão thành) đã nhớ về đôi cánh bướm muôn màu phản chiếu ánh ban mai chao nghiêng qua giậu mồng tơi xanh rờn hay buổi chiều nơi bờ ao lộng gió mà thấy lòng mình được an ủi, được lắng đọng, được tĩnh lặng phút giây, khi ngoài kia cuộc đời đầy bão tố!

Tuổi thơ! Thật xót xa khi vào Mẫu giáo mầm non bị cô giáo vặt tóc, bẻ ngược đầu đổ nước vào miệng! lấy băng keo dán vào miệng vì bé khóc to! Vào tuổi cấp II, cấp III ngày xưa, mỗi tình đầu đẹp như một bài thơ:

*"Những chiếc gió xe chở đầy hoa phượng
Em chở mùa hè của tôi đi đâu?
Chùm phượng vĩ em cầm là tuổi tôi mười tám
Thuở chẳng ai hay thầm lặng mỗi tình đầu"*

(Đỗ Trung Quân)

Thế mà có những Thúy, những Hằng đã là "má mì" của một đường dây gái gọi tuổi vị thành niên, mà cuối đường dây là một ông "thầy Hiệu trưởng" (HT) họ Sầm biến văn phòng HT thành khách sạn để chơi với những cô học trò của chính mình. "Thầy" lại còn mời các vị chức sắc trong vùng tới văn phòng để cùng chơi như là "quà tặng"... Tôi đã lặng cả người khi đọc thấy thông tin này và cảm thấy lòng mình đau nhói. Bốn chữ "Tôn Sư Trọng Đạo" như bị động đất cứ chao đảo ngã nghiêng làm mình chóng cả mặt. Thật mỉa mai khi xem VTV4 có những người thầy, người cô lặn lội đi cả chục cây số trong khi mình

đang bị ung thư để mong những tháng ngày còn lại mình truyền cho hết chút kiến thức cho học trò thân yêu và dạy các em đạo làm người. Không hiểu sao ta cứ thấy mắt mình cay cay và trái tim thì thổn thức. Có lẽ nền giáo dục có còn lại chút gì là nhờ vào những tấm lòng nhỏ bé ấy hay chẳng? Vì có những "ông thầy HT" như thế cho nên cũng chẳng ngạc nhiên gì khi có một bé gái 14 tuổi cầm đầu một băng cướp nhí, chuyên dụ dỗ "con mồi" cũng nhí, rồi gọi đồng bọn tới và thản nhiên để cho "bầy sói" xẻ thịt nạn nhân với vẻ mặt lạnh lùng, vô cảm... Khi bị hỏi cung "Mi sói" trả lời vì hận gia đình không quan tâm, hận xã hội, hận người đời...

Người ta ngăn cản trẻ thơ đến với Chúa, vì đó là "tài sản" của họ. Họ kiếm lợi nhuận từ trẻ thơ: Bán làm con nuôi cho người giàu có, chuyển ma túy qua trạm, bé gái được đưa tới các động để bị xâm hại không thương tiếc, bé trai đưa vào các khu mả, bị đánh đập, bị bỏ đói, làm việc không kể ngày đêm trong điều kiện vô cùng tồi tệ... Ở những nước xem trọng nam giới nên họ phá bỏ những thai nữ không chùn tay. Ngày 12/8 báo Thanh Niên đưa tin Hàn Quốc mới khám phá ra ở Trung Quốc người ta lấy xác trẻ sơ sinh hoặc bào thai xay thành bột cho vào vỏ thuốc con nhộng trở thành những viên "thần dược" xuất lậu qua Hàn. Ở Ấn Độ người ta đem bé gái đi giải phẫu giới tính biến thành con trai, bắt chấp việc sau này các bé không có khả năng sinh nở và phải tiêm thuốc hằng ngày trong đau đớn không nguôi...

Không những trẻ nhà nghèo khóc, trẻ "nhà giàu" cũng khóc. Cha mẹ chúng cũng chẳng hề nghĩ xem điều mình muốn có thật sự cần cho chúng không? Đứa bé không biết nói, nói không được, nói không ai nghe, không ai hỏi ý chúng bao giờ **"Con cái không phải là con cái của mình nhưng là những giấc mơ của mình" (R.Tagore)**. Ở trường về, ăn vội vài miếng, có xe ôm hoặc taxi chờ sẵn để đi học võ, học đàn, học múa, học luyện chữ, luyện thanh, học ngoại ngữ, toán, lý, hóa... Tuổi thơ bị đánh mất, bị đánh cắp, bị ăn chặn không còn thời gian để được ngắm một cánh diều no gió ở bờ sông, để được tò mò nhìn hai con dế đang đá nhau và cùng với bạn bè

hò reo vì con đỗ của mình thẳng, hay rình một cánh chuồn chuồn cả buổi trời vẫn không bắt được, mồ hôi nhễ nhại nhưng gương mặt bé cứ rạng ngời niềm vui... Thi Đại học thì phải thi y theo ý mẹ vì ngày xưa mẹ thích nhưng thi bị trượt, đi du học dù học lực xoàng không tự tin nhưng đó là ý bố muốn để thỏa ước mơ du học của... mình!!

Cả cuốn Thánh Kinh chỉ có một đoạn nhỏ nói về trẻ con, bởi vì chúng là những thiên thần, chúng không phải là đối tượng để đề phòng, để cảnh giác, mà Chúa còn bảo người lớn rằng: **Nước Thiên Chúa là của chúng. Và những ai muốn vào Nước Trời thì phải giống như chúng.** Người lớn phải học nơi con trẻ để tâm hồn mềm mại hơn, trái tim biết yêu thương thật tình hơn, biết phó thác, cậy trông hơn...

Nếu được hỏi và được nói, các bé sẽ nói rằng: ***Xin hãy nghe con nói ước mơ của con là được ba mẹ ôm vào lòng, kể chuyện ngày xưa thay vì bắt con học nhiều như thế. Cho con được một giờ ở bên cha mẹ, được đi công viên, sở thú, được đến khu vui chơi dành cho trẻ em chứ không phải chỗ của người lớn, và được ngủ trong vòng tay yêu thương của ba và đi vào giấc mơ thật đẹp là được đuổi theo con bướm vàng ở bờ ruộng của nhà ngoại vào những tháng hè. Cho chúng con có đủ 3 tháng hè đừng cắt bớt của chúng con hết nửa tháng và những ngày nghỉ đừng cho chúng con bài tập về nhà. Xin cho con được thi vào trường Đại Học và học môn học con thích...*** Ôi! té ra mấy đứa nhỏ cũng có nhiều điều để nói, thế mà bấy lâu nay người lớn đã không cho chúng "nói" bao giờ.

"Hãy để trẻ nhỏ đến với Ta, đừng ngăn cản chúng, vì Nước Thiên Chúa là của chúng và những ai có tâm hồn giống như chúng". Hãy để chúng đến với tình yêu thương, đến với vòng tay rộng mở để chúng được ôm vào lòng với tất cả tình yêu thương của bố mẹ, thầy cô, của mọi người. **Bởi vì ai cũng chỉ có một tuổi thơ mà thôi, và sẽ đi theo người đó suốt cả cuộc đời.**

Dâng gì qua Chuỗi Lòng Chúa Thương Xót

BBT (Chuyển ngữ từ TheDivineMercy.org)

Lm Robert Stackpole (*), giám đốc Viện LCTX Gioan-Phaolô II, nhận được lá thư của ông Miller với câu hỏi về ý nghĩa của những gì chúng ta dâng lên Thiên Chúa qua Chuỗi LCTX. Ông Miller viết: *"Làm sao chúng ta có thể dâng những gì không là của chúng ta? **Lạy Chúa Cha hằng hữu, con xin dâng Mình và Máu, Linh hồn và Thần tính của Con Rất Yêu Dấu, là Đức Giêsu Kitô...**'*. Nhưng những điều này thuộc về Chúa Giêsu, không thuộc về chúng ta. Vậy làm sao chúng ta dâng?"

Lm Robert Stackpole nói: "Đây là một câu hỏi rất hay và sâu sắc. Tôi nghĩ nên chia làm 3 phần".

1) Theo ý nghĩa nào đó, Ngài thuộc về chúng ta, để chúng ta thuộc về Ngài. Tân ước nói rằng mỗi quan hệ của Chúa Giêsu với các môn đệ thân thiết đến nỗi chúng ta trở thành Nhiệm Thể của Ngài ngay trên thế gian này, và Ngài làm cho chúng ta được đầy tràn Chúa Thánh Thần (x. 1 Cr 12). Như vậy, khi chúng ta dâng Chúa Con lên Chúa Cha qua Chuỗi LCTX, chúng ta cũng dâng chính chúng ta cùng với Chúa Con. Ngài dâng chúng ta cùng với Ngài. Về tâm linh, chúng ta được "mắc lưới" để không tách rời khỏi Ngài (dĩ nhiên không được cứu độ khi tội trọng chưa được ăn năn).

2) Tân ước cũng cho chúng ta biết rằng mỗi quan hệ của chúng ta với Thiên Chúa thân thiết đến nỗi trở thành mỗi quan hệ của tình yêu phu thê: Chúa Kitô là Tân Lang, và Giáo hội là Tân Nương của Ngài (x. Ep 5, 25-32). Trong bất cứ mỗi quan hệ phu thê nào thì vợ chồng cũng đều thuộc về nhau, theo ý nghĩa nào đó, và hai người trở nên "một xác thịt" (St 2, 24).

3) Theo ý nghĩa nào đó, chúng ta có thể dâng Chúa Kitô lên Chúa Cha cũng được trân trọng trong truyền thống phụng vụ Công giáo, và thể hiện trong Thánh lễ hàng ngày. Hãy nhìn vào Kinh nguyện Thánh Thể I trong sách lễ Rôma: "Lạy Thiên Chúa

vinh quang và uy nghi, chúng con dâng lên Chúa hy lễ thánh thiện và hoàn hảo này là Bánh Hằng Sống và Chén Cứu Độ". Như vậy, chúng ta dâng những gì vừa được thánh hóa, lúc này không còn là bánh và rượu nữa, mà là Bánh Hằng Sống và Chén Cứu Độ. Nói cách khác, đó là Mình Máu Thánh Chúa Giêsu Kitô.

Hoặc nhìn vào Kinh nguyện Thánh Thể IV: "Chúng con dâng Mình và Máu Chúa, hy lễ được chấp nhận và đem lạiƠn Cứu Độ cho cả thế giới. Lạy Chúa, xin đoái nhìn hy lễ mà Ngài đã trao ban cho Giáo hội, và quy tụ những người chia sẻ cùng một tấm bánh và một chén này nên một Nhiệm Thể Chúa Kitô, là hy lễ ngợi khen sống động". Ở đây nhắc đến "hy lễ được chấp nhận" là lời ám chỉ tới Mk 1, 11: "Hỡi dân cư ở Sa-phia trần trỗng, nhục nhã, hãy đi tới... Dân cư ở Xa-a-nan không dám ra khỏi thành; cảnh tang tóc tại Bết Ha Ê-xen khiến các người không thể ở lại đó nữa", điều mà các Giáo phụ đã coi là lời tiên tri về Bí tích Thánh Thể – Của Lễ tinh tuyền dâng lên Chúa, Hy Lễ được dâng hàng ngày ở khắp nơi trên thế giới, như Thiên Chúa nói: "Từ khi mặt trời mọc tới lúc mặt trời lặn, Danh Ta vĩ đại ở các quốc gia, Của Lễ tinh tuyền và hương trầm được dâng kính Danh Ta ở mọi nơi").

Đây chắc chắn là một Mầu nhiệm vĩ đại và sâu xa: Chúng ta dâng Chúa Giêsu Kitô trong Bí tích Thánh Thể, và Ngài dâng tất cả chúng ta. Chúng ta dâng chính chúng ta cùng kết hiệp với Ngài, và Ngài dâng tất cả chúng ta kết hiệp với chính Ngài. Nhưng tôi nghĩ đó là ngụ ý của Kinh thánh, và được trở thành minh nhiên trong truyền thống phụng vụ của Giáo hội, theo hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Chúng ta không thể hiểu hết một Mầu nhiệm Thánh như vậy, nhưng chúng ta có thể hiểu bằng một số cách tạo nên ý nghĩa, chúng ta có thể tin điều đó qua chứng cứ của Chúa Thánh Thần, Đấng đã linh hứng Kinh thánh, và đã hình thành truyền thống phụng vụ của Nhiệm Thể Chúa Kitô qua các thời đại.

(Lm Robert viết cuốn sách mới nhất là "LCTX: Hướng dẫn từ Sáng thế tới ĐGH Bênêđictô XIV" (NXB Marian Press). Nếu thắc mắc gì, bạn có thể hỏi ngài qua e-mail: questions@thedivinemeracy.org.*

Ai đã đóng đinh Chúa vào thập giá

Giuse Phạm Đình Vinh

Thánh Giá là một biểu tượng hết sức thánh thiêng và thân quen của người Công giáo. Thánh Giá được xem là dấu chỉ của niềm hy vọng được vào Nước Trời. Bất cứ ngôi nhà thờ nào cũng có Thánh Giá đặt ở phía trước và trên cao. Bên trong nhà thờ, Thánh Giá bao giờ cũng được đặt ở vị trí trung tâm và trang trọng nhất. Rất nhiều người Kitô hữu thà chọn cái chết chứ quyết không chối bỏ Thánh Giá. Người Công giáo cũng thường xuyên làm Dấu Thánh Giá nhiều lần trong ngày. Tại sao mọi người Kitô hữu đều xem Thánh Giá là biểu tượng của niềm tin tuyệt đối vào Thiên Chúa?

Bên ngoài nhà thờ, Thánh Giá bao giờ cũng được đặt ở vị trí cao nhất

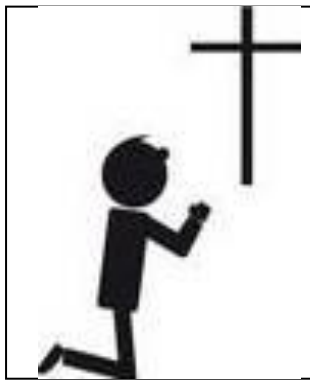
Theo Kinh thánh, cái chết được xem là hậu quả của tội lỗi. Thiên Chúa, với lòng yêu thương nhân loại vô biên, không nỡ để con người phải chết đời đời, nên đã cho Con Một xuống thế gian chịu chết vì tội lỗi thay cho nhân loại. Đức Giêsu đã vâng lời và chấp nhận cái chết đau đớn nhất, nhục nhã nhất, cô đơn nhất: Chết trên Thập giá.

Khổ hình Thập giá là loại tử hình hết sức tàn bạo, được các đế quốc Hy Lạp và La Mã cổ đại áp dụng để trấn áp dân các nước thuộc địa nổi loạn, hoặc các tội nhân phạm tội trộm cướp. Trước khi bị đóng đinh, các tội nhân thường bị đánh đòn rất

hiều. Khi bị treo lên thập giá, sức nặng thân thể làm căng xé các vết đinh, khiến tội nhân bị đau đớn cùng cực nhưng không chết ngay. Tội nhân phải chịu những đau đớn liên tục trong một thời gian dài. Chỉ đến khi kiệt sức, tội nhân mới từ từ bị nghẹt cổ họng và chết vì ngộp thở. Địa điểm hành hình thường là những nơi công cộng để dân chúng dễ thấy, mục đích vừa khùng bố tinh thần, vừa sỉ nhục tội nhân. Khổ hình Thập giá được coi là khùng khiếp đến nỗi văn hào Seneca đã so sánh: "Thà tự sát còn hơn bị đóng đinh".

Tóm lại, khổ hình thập giá là một hình phạt độc ác nhất, dã man nhất và bất nhân nhất trong lịch sử nhân loại.

Với con mắt đức tin của những người tin vào Thiên Chúa, cái chết của Đức Giêsu Kitô là một cái chết cứu độ, một cái chết

hoàn toàn tự hiến cho người mình yêu. Chính vì vậy, tất cả chúng ta, những người Kitô hữu, mới có thể quỳ gối bái lạy và tôn thờ cây Thánh Giá. Chúng ta tôn vinh và cảm tạ Thiên Chúa vì chúng ta theo Ngài, nhưng theo Ngài bằng cách nào? Đức Giêsu đã chỉ cho chúng ta con đường duy nhất: *"Ai muốn theo Tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo"* (Mc 8, 34; Lc 9, 23).

▪ Từ bỏ chính mình không phải là tự đày đọa thân thể hoặc tự hủy hoại mạng sống mình, vì tất cả những gì chúng ta có đều do hồng ân Chúa ban, chúng ta không được quyền xem thường.

Trong mỗi con người luôn tồn tại hai khuynh hướng đối nghịch nhau: điều thiện và điều ác. Khi sinh ra, con người thuộc về xã hội. Mà xã hội thì luôn chạy đua theo vật chất, tiện nghi và hưởng thụ. Người ta thường đánh giá con người qua tiền tài, danh vọng, địa vị,... Trong thư gửi giáo đoàn Rôma, thánh Phaolô đã cảnh báo: *"Muốn sự thiện thì tôi có thể muốn, nhưng làm thì không. Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, nhưng sự ác tôi không muốn, tôi lại cứ làm"* (Rm 7, 19).

Từ bỏ chính mình là từ bỏ những thói hư tật xấu, từ bỏ tất cả những gì mình muốn mà Chúa không muốn.

▪ Vác thập giá được hiểu là chấp nhận những gian nan, thử thách, khổ đau, bất hạnh,... – những cái mà chúng ta không

Vác Thập giá mình
theo Chúa Kitô

mong muốn nhưng vẫn xảy ra trong cuộc đời. Trong cuộc sống, không có thập giá nào giống thập giá nào. Cũng không có thập giá nào nặng, thập giá nào nhẹ. Vấn đề là chúng ta đón nhận thập giá với thái độ và tinh thần thế nào.

Chúa Giêsu không bảo chúng ta đi tìm thập giá để vác, nhưng làm điều Chúa muốn, thực thi Ý Chúa, là chúng ta chấp nhận thập giá Chúa trao trong đời sống hàng ngày với

một thái độ hoàn toàn tin cậy và phó thác vào sự quan phòng của Chúa.

Chấp nhận theo Chúa không phải Người sẽ dẫn ta đi trên những con đường bằng phẳng, những con đường trải đầy hoa hồng. Trái lại, lúc đó, mỗi người Kitô hữu phải biết lựa chọn cho mình: một bên là lối sống buông thả, những đòi hỏi của xác thịt, những quyến rũ của danh vọng, tiền tài,... và một bên là những yêu cầu của Thiên Chúa, những lý tưởng của Kitô giáo. Không có sự chọn lựa nào mà không có mất mát, không có hy sinh, không có gian khổ, thậm chí có thể phải đổ cả máu.

Chúa Giêsu đã dạy: *"Ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm được mạng sống ấy. Vì nếu người ta được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì nào có lợi gì?"* (Mt 16, 25).

Chúa Giêsu đã chết trên thập giá? Đây là một sự thật. Nhưng ai đã đóng đinh Chúa vào thập giá?

Theo Giáo huấn của Giáo hội:

- Công đồng Vatican II: "*Không thể quy trách nhiệm một cách hàm hồ những tội ác đã phạm, trong cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu cho hết mọi người Do Thái thời đó, cũng như cho người Do Thái thời nay. Dựa vào Thánh Kinh, chúng ta không thể rút ra kết luận, là Thiên Chúa đã loại bỏ người Do Thái hoặc đã chúc dữ cho họ*".

- Giáo lý Roma: "*Chúng ta phải coi những kẻ sa đi ngã lại trong tội lỗi, là những người đã phạm lỗi tà trời. Bởi lẽ, nếu chính tội lỗi của chúng ta đã làm cho Đức Giêsu Kitô phải chịu khổ hình thập giá, thì chắc chắn rằng, những ai chìm đắm trong gian tà, cũng tự tay đóng đinh Con Thiên Chúa vào thập giá một lần nữa, và đã công khai sỉ nhục Người. Và phải nhìn nhận rằng, tội lỗi của chúng ta trong trường hợp này nặng hơn tội của người Do Thái. Bởi vì theo thánh Phaolô, trong thư thứ I Côrintô: Nếu họ đã được biết Vua Vinh Hiển, thì họ đã chẳng đóng đinh Người vào thập giá. Trái lại, chúng ta tuyên xưng rằng, chúng ta biết Chúa, thành thử ra khi chúng ta chối bỏ Chúa bằng những hành động tội lỗi, thì có thể nói rằng, chúng ta đã ra tay giết Người*".

Giáo huấn của thánh Phanxico Assisi cũng có những nét tương đồng như vậy: "*Không phải quý dữ đã đóng đinh Người trên thập giá, chính bạn cùng với chúng (quý dữ) đã đóng đinh Người vào thập giá. Và vẫn còn đóng đinh Người nữa, khi bạn thích thú trong thói xấu và tội lỗi*".

Giáo huấn của thánh nhân rất đáng để chúng ta suy nghĩ vậy!

Trên Cây Thánh Giá, Chúa Giêsu là Đấng vô tội nhưng đã bị vu cáo, là Đấng Công chính nhưng đã bị kết án, là Đấng Chí thánh nhưng đã bị đầy ải, là Vua trời đất nhưng đã bị hành hạ nhục nhã và bị đóng đinh chết tức tưởi, là Con Thiên Chúa Toàn năng nhưng đã bị thóa mạ, bị dày đập và bị từ chối, là Ánh Sáng nhưng đã bị tối tăm vây phủ, là Đấng vô cùng cao sang nhưng đã bị trần truồng tui hổ, chết treo trên hai miếng gỗ, là Sự Sống nhưng đã phải trút hơi thở cuối cùng, là Sự Chết nhưng chính là Sự Sống Lại.

Thánh Gioan Kim khẩu xác định: *Cây Thánh Giá là hy vọng của Kitô hữu, là sự sống lại của kẻ chết, là sự hướng dẫn cho kẻ mù, là cây gậy cho người què, là sự an ủi cho kẻ nghèo khổ, là sự kèm hãm của kẻ giàu sang, là sự hành hạ đối với kẻ xấu xa, là sự chiến thắng ma quỷ, là kẻ chỉ đạo cho người thanh niên, là bánh lái cho những người vượt sóng, là cửa biển cho những kẻ đi xa, là thành lũy cho những kẻ bị vây hãm.*

Lạy Chúa, chính tội lỗi của chúng con đã đóng đinh Người vào thập giá, và sẽ còn tiếp tục đóng đinh nữa nếu chúng con không biết sám hối, ăn năn. Xin cho chúng con biết quay về với Chúa, biết yêu mến và say mê Thánh Giá, như thánh Phaolô Tông đồ mong muốn: *"Ước chi tôi chẳng hãnh diện về điều gì, ngoài thập giá Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta!"* (Gl 6, 14).

HOA LÒNG

Hoa lòng dâng kính Mẹ yêu
Là từng ngày tháng gian lao với đầy
Noi gương Mẹ sống miệt mài
Xin vâng Thánh Ý không sai chút nào
Nhất tâm tuân thủ trước sau
Yêu người, mến Chúa, sớm chiều cậy tin
Hoa lòng sướng, khổ, vui, buồn
Kính dâng Mẹ trọn xác hồn đời con
Trăm năm một chuyến thuyền nan
Nguyện xin Mẹ hướng dẫn con đêm ngày

Trung Thành

Trung thành trong ơn gọi không chỉ đơn giản là ơn gọi trong đời sống tu trì hay gia đình, nhưng là tất cả mọi hoạt động và ý định của Thiên Chúa muốn con người cộng tác vào. Thiên Chúa luôn là Đấng chủ động mời gọi con người đến để hiệp thông, cộng tác với Ngài, nhờ đó được lớn lên trong tình yêu thương chăm sóc và bảo vệ, cũng như được thừa hưởng phúc lộc sẽ ban cho khi luôn gắn bó, trung thành với Ngài.

Phần con người, ta không thể chủ động khởi xướng được những việc và càng không thể hoàn thành được việc gì tốt lành, mà chỉ là đáp lại tiếng gọi mời tình yêu của Chúa, rồi nhờ sức nguồn lực là Thánh Thần, nội lực là bản thân, trợ lực là cộng đoàn, mà đạt tới thành công trong từng việc mà thôi. Vì thế, cách khôn ngoan của con người là mau mắn đáp lại tiếng Chúa và trung thành với phận vụ cao quý mà Thiên Chúa đang trao gởi nơi từng người, trong từng việc, từng hoàn cảnh và thời gian khác nhau.

Trung thành không chỉ là có mặt hay có tên mà thôi. Nhưng đòi hỏi của Tin Mừng là làm cho ơn gọi phục vụ trở nên sống động, mạnh mẽ, tạo được hạnh phúc và niềm vui trong cuộc sống, khi cộng tác với ơn Chúa để phục vụ Giáo hội. Trung thành là bằng chứng cụ thể, chính xác nhất cho những chọn lựa và quyết định của mình. Và kết quả sau cùng Thiên Chúa muốn, đó là, con người luôn hạnh phúc bình an, vui tươi phấn khởi, luôn gắn bó với Chúa. Hạnh phúc trong phục vụ là kết quả chính xác về việc làm đúng đắn của mình.

Trung thành trong học vấn. Người đi học không chỉ là có mặt lúc điểm danh hay tham dự đủ số tiết học mà thôi. Mà việc trung thành được thể hiện bằng thái độ tự do, tự nguyện, bằng tất cả thiện chí, với tinh thần cầu tiến và phục thiện. Để việc

học trở nên năng động, sáng tạo, vui thích, thành động lực thúc đẩy việc đầu tư đúng cách và đúng mức, và luôn sẵn sàng hết mình cho việc học. Chính nhờ say mê học hỏi, nghiên cứu, mà con người dần trưởng thành, khôn lớn, sâu sắc, chín chắn và sẽ trở thành những người giá trị cho xã hội và Giáo hội.

Trung thành trong nghề nghiệp. Trung thành trong nghề không được dừng lại ở giá trị tiền tệ, lương bổng. Nhưng là phát huy tài trí, khả năng trời ban để phục vụ cộng đồng. Và qua thời gian, trí khôn của con người được phát huy tối đa để sinh lợi cho bản thân, gia đình và xã hội. Vì thế, say yêu sự khôn ngoan và hiểu biết liên quan đến chuyên môn luôn phải là động lực mạnh mẽ giúp ta không ngừng trau dồi, nâng cấp để càng lúc càng phát huy khả năng sáng tạo nhiều hơn.

Nhờ trung thành và hăng say phát huy khả năng Chúa ban, con người nhận ra tầm mức quan trọng trong việc cộng tác với Ngài trong việc bảo tồn công trình tạo dựng của Chúa. Nhờ trung thành trong việc phát triển trí tuệ, con người càng khám phá nhiều hơn khả năng của trí tuệ Chúa ban, và dần gần với sự khôn ngoan thật của Thiên Chúa hơn. Nhờ trung thành với chuyên môn, mà con người sẽ phải hết lòng thán phục và cảm tạ sự kỳ diệu của trí tuệ mà Thiên Chúa đã ban cho con người sử dụng, hưởng dùng.

Trung thành trong tu trì. Trung thành trong ơn gọi tận hiến không đơn giản chỉ là có tên, có mặt trong nhà dòng, qua những lần khấn hứa để trở thành tu sĩ, hay thành linh mục đoàn Giáo phận mà thôi. Mà phải làm cho ơn gọi dâng hiến trở nên sống động, là biểu tượng của hạnh phúc thật, là nguồn sức sống sung mãn cho con người và thành niềm say mê cho ai khát khao và kiếm tìm.

Chính nhờ trung thành gắn bó với ơn gọi, mà con người được Thiên Chúa chúc phúc. Đời họ trở nên dấu chỉ của tình thương và an bình. Vì thế, người tu trì phải làm cho đời mình trở nên hạnh phúc thực sự, thành dấu chỉ của niềm vui giữa thế gian, nhờ đó mà người đời nhận biết sự tốt lành và cao cả của Thiên Chúa ban cho con người, qua ơn gọi dâng hiến.

Trung thành trong gia đình, không đơn giản là vợ chồng không ký giấy ly dị, mà mỗi người có trách nhiệm làm cho mái nhà của mình trở thành mái ấm, thành chỗ dựa của nhau, thành chỗ tựa nương của con cái. Trung thành trong gia đình là biến nhà mình thành tổ ấm của chia sẻ và đỡ nâng, hiệp nhất và yêu thương, để mỗi thành viên luôn được sống trong an toàn và bình yên, tin tưởng và phục vụ. Để mỗi thành viên luôn vui thích được ở mãi trong gia đình, dù có đi xa nhà thì cũng luôn mau chóng trở về, bởi không đâu bằng người thân của mình. Trung thành trong gia đình là biến gia đình thành địa điểm của gặp gỡ và trao đổi, ủi an và khích lệ, và mỗi người trở thành đối tượng để người khác sẵn sàng hết lòng phục vụ, hy sinh, bảo vệ. Trung thành trong gia đình là biến gia đình thành đèn sáng của vinh quang, thành hương thơm để thưởng thức, và thành sức mạnh của yêu thương để vượt qua gian khó, đau khổ của kiếp người. Trung thành trong gia đình là biến nhau thành đối tượng để ca tụng, tôn vinh, hãnh diện, tất cả là để cho nhau nhờ nhau và vì nhau. Trung thành trong gia đình là biến lời gọi mời tình yêu và chúc phúc của Chúa phát huy hiệu quả tối đa trong đời sống hàng ngày, và nhờ đó mà tình yêu được tôn vinh, hạnh phúc được biểu lộ, Thiên Chúa được mát mặt.

Trung thành trong việc Tông đồ. Xưa nay có quá nhiều người đã hết lòng yêu mến Chúa, khi phục vụ Giáo hội, bằng nhiều việc làm khác nhau. Có việc thì nhẹ nhàng, có việc lại nặng nhọc. Có việc thì nhỏ bé, việc khác thì lớn lao. Có việc thì sạch sẽ, có việc thì dơ bẩn. Có việc thì hèn mọn, việc khác thì vinh quang. Có việc thì công khai, việc khác lại âm thầm. Có việc thì cá nhân, nhiều việc do tập thể. Có việc đòi chuyên môn, có việc thì cần sức mạnh. Và việc nào cũng đòi hỏi phải hy sinh, việc nào cũng thể hiện tấm lòng tốt lành và mến yêu Chúa cả. Thật đáng ca ngợi những con người này.

Trong Giáo hội, quả thật có quá nhiều công việc để con người cộng tác. Đó cũng chính là tình yêu thương vô bờ của Thiên Chúa, nhiều cơ hội để con người có thể tiếp cận với sự hoàn thiện và khôn ngoan của Ngài, qua Giáo hội, khi phục vụ.

Và nhờ trung thành phục vụ với tất cả lòng yêu mến, con người trở nên dễ thương hơn, có sức kiên trì và chấp nhận, chịu đựng và can đảm hơn. Bởi qua đó, Thiên Chúa ban ơn và niềm vui cho họ. Và niềm vui chính là tiêu chuẩn để đánh giá việc phục vụ của mình đúng đắn hay không. Đây cũng là mong ước mà Thiên Chúa muốn ban cho con người, nhờ gắn bó và cộng tác với Ngài.

Chỉ trong một Giáo phận, trong một Giáo xứ thôi, ta có thể dễ dàng nhìn ra những cộng tác viên đặc lực và trung thành, cá nhân hay đoàn thể. Như Hội đồng Mục vụ, Lễ sinh, Ca đoàn, Giáo lý viên, Thiếu nhi, Lêgiô Mariae, Dòng Ba Đa minh, các Bà mẹ công giáo,... Còn cá nhân thì vô số kể, rất nhiều người không bao giờ kêu than hay đòi hỏi bất cứ thứ gì từ Giáo xứ, nhưng bất kể ngày hay đêm, nắng hay mưa, không nề hà việc gì, luôn sẵn sàng và âm thầm phục vụ, để cho Giáo xứ luôn gọn gàng, sạch sẽ, hạnh phúc, đoàn kết...

Từ những con người làm việc tông đồ, mà ta thấy Giáo hội Chúa quả thật khó hiểu và nhiệm mầu.

Trung thành, là làm cho lời mời gọi của Chúa sinh hoa kết quả trong đời thường, là làm cho con người và Giáo hội trở nên sống động, luôn được phát triển và thăng tiến, hấp dẫn và đáng yêu.

Nguồn: giaophanlangson

Con không phạm tội

Trong lúc xưng tội, cô gái nghiêng sát vào tấm lưới và nói:

- Xin cha hãy tha cho con tội tự đắc, vì hàng ngày, con đều soi gương và tự nhủ rằng mình thật xinh đẹp.

Cha nghiêng mình về phía tấm lưới để quan sát kỹ cô gái, rồi nói:

- Cha cho con biết một tin vui: Đây không phải là hành vi phạm tội, mà chỉ là một sự nhầm lẫn.

TRUYỆN NGẮN

Yêu chàng nghệ sĩ

Viễn Đông

Một năm qua, Tâm và Thành hạnh phúc dào dạt, cuộc sống thắm màu như những đóa hồng. Nhưng hạnh phúc là điều dễ có mà khó giữ!

Tâm đi dạy. Đồng lương giáo viên chỉ tạm sống qua ngày với một phụ nữ không đua đòi như cô. Vẻ đẹp tự nhiên của Tâm cộng thêm vẻ thùy mị của phụ nữ đôi khi lại trở thành “chướng ngại vật” trong tình yêu. Sẵn có lòng yêu nghệ thuật, Tâm quen Thành, một người viết nhạc và làm thơ. Dù chưa có album nhạc hoặc tập thơ nào riêng, nhưng tên tuổi Thành chẳng xa lạ gì với giới văn nghệ sĩ. Trai tài, gái sắc – theo nghĩa tương đối – thường dễ phát sinh tình cảm. Thời gian là yếu tố quan trọng đối với hạnh phúc. Tình yêu cần chút mộng mơ lãng mạn để tô đẹp và nuôi dưỡng hạnh phúc, nhưng không phải không cần yếu tố thực tế, nhất là khi con người còn coi trọng vẻ bề ngoài. Một túp lều tranh với đôi trái tim vàng không thể tuyệt đối theo nghĩa đen trong xã hội ngày nay.

Ngoài việc sáng tác, Thành nhận dịch sách và đi dạy kèm để “cải tạo” cuộc sống. Người ta thường gọi là “lấy ngắn nuôi dài”. Nghề gia sư lại quá bấp bênh. Việc sáng tác khác chi “táng xác”. Ba chìm, bảy nổi, chín lênh đênh giữa dòng đời, con thuyền nhiều khi tưởng chừng sắp chìm đắm. Tránh sao khỏi

những phút giao động. Biển đời không bao giờ hết sóng nên muôn đời biển vẫn động!

Lương giáo viên của Tâm chỉ “khiêm tốn”, nhuận bút của Thành lại quá “nhỏ nhoi”. Vì vậy cuộc sống cứ nặng nề trôi như những đám mây mưa. Mỗi người mang một dòng tâm sự đầy băn khoăn và trăn trở. Cô giáo Tâm mất dần vẻ dịu dàng ngày nào. Còn Thành cũng bớt vẻ điềm đạm ngày trước. Tâm liên tục đi hội họp, nghiệp vụ, công tác, chuyên đề, phụ đạo,...nên nhiều khi không thể cùng chồng ăn chung bữa. Thành đã cảm thấy lo ngại trước những mối đe dọa hạnh phúc và càng nghĩ ngợi nhiều về cuộc đời. Thành tự trách mình bất tài, không tròn bổn phận người chồng mũi chùi sào lèo lái con thuyền gia đình. Lòng người, nếu không khéo, rất dễ bị thoái hóa với thời gian khi gặp bước gian truân. Ma lực vật chất có thể khiến người ta “mờ mắt” nếu không có tầm nhìn sâu sắc về thế thái nhân tình. Cần giữ vững lập trường và có một nhân sinh quan đúng đắn.

ôn tồn:

– Hôm nay đại hội nhạc sĩ mà em. Em ăn cơm chưa?

Trưa nay Thành về trễ. Vừa đẩy cửa vào, Thành vừa hỏi:

– Em về lâu chưa?

Không có tiếng trả lời. Tưởng vợ không nghe, Thành đến đặt tay lên vai vợ và hỏi lại:

– Em về lâu chưa?

Tâm không trả lời mà lại dội ngược câu hỏi:

– Anh đi đâu về trễ vậy?

Nghe giọng trách móc của vợ, nhưng Thành vẫn

– Anh cứ viết nhạc mãi có được gì? Chẳng có ai nhin đoi mà có thể chơi đàn, cũng chẳng ai rảnh mà nghe nhạc của anh đâu!

Thành nghe lòng nhói đau. Một nguyên nhân thật logic. Thành im lặng bỏ vô bàn viết. Bản thảo ngổn ngang trên bàn. Những nốt nhạc vô hồn và những vần thơ tội nghiệp. Cối lòng cô đơn. Bất chợt Thành nói một mình: “Tâm ơi! Em hối hận vì yêu anh và nhận thấy việc bằng lòng làm vợ một người đam mê nghệ thuật như anh rồi sao? Em cứ làm theo những gì em muốn và cho là đúng. Thế mà ngày xưa em nói rằng làm vợ một nhạc sĩ nghèo không có gì là xấu!”.

Số phận của những ca khúc thực sự quá khắc nghiệt. Viết được một ca khúc không hề đơn giản, nhưng càng khó hơn để có cơ may phổ biến nó. Ngay cả các bài Thánh ca cũng không ngoài quy luật đó!

Chuyện xung đột vợ chồng không đến nỗi nào, nhưng ai cũng có tự ái riêng, rồi Tâm bỏ về nhà cha mẹ ruột...

oOo

Rất thất vọng và đau khổ khi thần tượng sụp đổ. Khoảng xa cách vô hình càng ngày càng rộng và không lời. Phụ nữ cần những gì biểu hiện bên ngoài hơn những gì trầm lắng bên trong. Nam hướng nội, nữ hướng ngoại. Đa số nguyên nhân sâu xa chuyện rắc rối gia đình xảy ra hầu như bắt đầu từ phụ nữ. Vì thế sự nông nổi phụ nữ thường là nguyên nhân chính trong các cuộc ly hôn. Hạnh phúc gia đình tan vỡ gây nên vết thương khó lành. Ai cũng biết nghệ sĩ là người yếu đuối trong tình cảm, vì họ dễ cảm xúc trước mọi vật, trước những gì thơ mộng, đã khiến nhiều người nhìn họ bằng ánh mắt thiếu thiện cảm, không mấy tin tưởng. Nghệ sĩ còn tùy mỗi người. Tâm dù là giáo viên cũng không thoát khỏi chuyện “nhi nữ thường tình”.

Nửa năm sau, nhìn Thành già hẳn đi. Thành hiểu và thông cảm cho vợ. Hoàn cảnh đẩy đưa, số phận run rủi, muốn thoát khỏi mà không dễ. Ngay cả người đầu ấp tay gối cũng rời xa. Con người luôn là thụ tạo bất túc và bất trắc. Thiếu bóng dáng

phụ nữ trong gia đình tạo nên một khoảng trống lớn. Ngoài cảnh chi phối, việc sáng tác của Thành "xuống tay" hẳn. Nghĩ mà buồn cho thân phận. Người Pháp chí lý khi nói: "L'argent est un servant bon, mais il est un maitre mal" (Tiền bạc là đầy tớ tốt, nhưng là ông chủ xấu). Không tiền, tình cảm cũng dễ sa sút, thậm chí có thể mất. Hạnh phúc chợt trở nên vơi vơi!

Thành đơn giản hóa cuộc sống bằng mì gói. Bữa ăn thất thường. Về đến nhà, Thành mệt mệ, không màng bỏ cái gì vô bụng dù vẫn muốn ăn. Dạo vài phím guitar mơ hồ... Buông đàn, Thành gục ngủ ngay trên bàn viết. Ngoài kia cơn mưa ập xuống bất chợt. Tiếng mưa như cắt khúc ra, nhỏ dần bên tai Thành...

Bàn tay đặt nhẹ và tỏa hơi ấm lên vai khiến Thành tỉnh giấc. Mưa vẫn tí tách như những tiếng đàn thánh thót.

– Sao anh không lên giường ngủ mà ngủ gục ở đây?

Thành dừng dừng. Tìm cây bút viết tiếp vài hàng. Tâm chòng tay qua cổ chông, âu yếm nói:

– Em xin lỗi anh.

– Có gì mà lỗi. Giận người khác là tự làm khổ mình thôi.

Ngừng một chút, Thành hỏi:

– À, lâu nay em bỏ dạy sao?

– Không, em vẫn đi dạy.

– Em ghé về có chuyện gì không?

Tâm ghen lời, nói trong nước mắt:

– Em... về với... anh. Hãy... tha lỗi... cho em!

Niềm vui reo trong lòng vì bản chất Thành rất dễ tha thứ. Gương vỡ lại lành. Hạnh phúc nhân đôi. Tiếng nấc làm đôi môi Tâm rung nhẹ. Thành đứng dậy ôm vợ vào lòng. Nụ hôn lại nồng nàn như thuở đầu. Nụ hôn ngọt ngào vị yêu thương và tha thứ.

– Đừng khóc nữa em. Hạnh phúc đơn giản và không hề xa vơi.

– Xin anh tha thứ... cho em, và hãy cho em một cơ hội sửa sai.

Thành đều giọng:

– Anh không giận em. Vì vậy không có gì phải tha thứ. Nếu phải tha thứ thì anh đã tha thứ cho em từ khi em chưa xin lỗi kia. Anh muốn noi gương thứ tha của Chúa Giêsu. Anh chỉ buồn vì đã không lo được cho em đầy đủ để em hờn trách như thế.

– Tại em hết. Anh đừng nhắc lại nữa. Anh không trách em là em thấy vui nhiều rồi.

Môi lại chạm môi để nối tiếp nụ hôn sâu. Sực nhớ điều gì đó, Thành vừa cười vừa nói:

– Em nè, sáng nay anh vừa được tin Trung tâm Băng nhạc FaLaDo sẽ thu và phát hành cho anh một album nhạc, còn Nhà xuất bản sẽ in một tập thơ của anh nữa. Em đặt tựa cho cả hai nhé!

– Không. Anh đặt mới hay.

– Anh muốn dành cho em quyền đó. Hy vọng mọi chuyện êm xuôi và sớm hoàn thành để anh toại nguyện và chúng mình cũng có thêm ít vốn.

Mắt thoáng nét buồn, Tâm nhìn chồng và nói:

– Không. Em về không phải vì tiền. Em về với anh bằng cả con tim, chàng nghệ sĩ của em à!

Ngoài trời vẫn mưa nhẹ. Không phải tháng Bảy mà trời bỗng mưa ngẫu. Ngưu Lang và Chức Nữ lại gặp nhau, nhưng không phải gặp rồi xa mà để ở bên nhau mãi mãi. Hạnh phúc đan quện và reo vui. Những hạt mưa ngoài kia cũng hòa điệu với họ trong một giai điệu tuyệt vời...

Bây giờ họ thực sự cảm nhận sâu sắc Lời Chúa: **“Sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly”** (Mt 19, 6). Không biết ngẫu nhiên hay được tiền định mà ghép tên họ thành một điều rất quan trọng trong cuộc sống đời thường: Thành Tâm.

Hiệp thông

Cầu nguyện

1. 40 người xin tạ ơn Thiên Chúa giàu lòng thương xót, Đức Mẹ, Thánh cả Giuse đã thương ban muôn hồng ân và xin cho được ơn vững lòng trông cậy vào Lòng Chúa Thương Xót.
2. 1 gia đình xin Cộng đoàn LCTX cùng hiệp thông cầu nguyện cho con là Giuse đang tái nghiện hút trở lại được ơn hoán cải từ bỏ đam mê quay về với gia đình.
3. 1 gia đình xin CĐ LCTX cùng hiệp thông cầu nguyện cho con là Augustino từ bỏ đam mê game online, siêng năng học tập và trong những việc đạo đức.
4. 2 gia đình xin CĐ LCTX hiệp thông cầu nguyện cho người mẹ và thai nhi được bình an.
5. 24 người xin CĐ LCTX hiệp thông cầu nguyện cho gia đình được bình an, thánh hóa công ăn việc làm.
6. 8 người xin CĐ LCTX cùng hiệp thông cầu nguyện xin Chúa chữa lành căn bệnh hiểm nghèo và luôn trông cậy vào Chúa.
7. Xin hiệp ý cùng CĐ LCTX cầu nguyện cho cha Tổng Linh Hướng luôn tràn đầy hồng ân và sức khỏe để hướng dẫn CĐ LCTX theo thánh ý Chúa và các anh chị em đang phục vụ trong CĐ luôn thương yêu, đoàn kết, khiêm nhường, giúp đỡ lẫn nhau trong công việc phát triển LCTX.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ**Phát hiện sớm các bệnh nặng**

Các loại bệnh nặng như tim mạch, đột quy, tiểu đường, ung thư... khi mới phát thường không có triệu chứng gì đặc biệt khiến người bệnh và thầy thuốc dễ bỏ qua, song đây lại là khoảng "thời gian vàng" để cứu sống người bệnh. Nếu phát hiện và điều trị các bệnh đó càng sớm càng có nhiều cơ may chữa khỏi. Vậy làm thế nào để phát hiện sớm các bệnh nặng?

Muốn phát hiện sớm các loại bệnh nặng như đau tim, đột quy, tiểu đường, ung thư bạn cần nắm chắc các dấu hiệu cảnh báo sớm sau đây:

Dấu hiệu cảnh báo đau tim

Nếu bạn để ý thấy mình có một hay nhiều hơn các dấu hiệu sau đây là bạn đã mắc bệnh đau tim. Khó chịu ở vùng ngực trái diễn ra trên vài phút, sau đó biến mất rồi lại tái phát, cảm giác giống như bị đè ép, nặng ngực hoặc hơi đau. Khó chịu ở nửa người trên. Có khi thấy đau hay khó chịu ở một hay hai tay hoặc ở lưng, cổ, hàm dưới hay vùng dạ dày. Thở gấp thường đi kèm với khó chịu ở ngực, nhưng đôi khi xảy ra trước. Có người còn thấy vã mồ hôi lạnh, buồn nôn, đầu óc quay cuồng... Khi có dấu hiệu cảnh báo đau tim, bạn nên đi khám ở bệnh viện ngay để được chẩn đoán và điều trị càng sớm càng tốt.

Có những triệu chứng tưởng chừng rất mơ hồ nhưng nếu bạn không chủ quan, sớm nhận biết và đi khám ngay để được chẩn đoán đúng, điều trị kịp thời thì cơ may giúp bạn thoát được những căn bệnh nặng là rất cao.

Triệu chứng sớm của đột quy

Những triệu chứng sớm của đột quy gồm: nhức đầu dữ dội mà không rõ nguyên nhân; khó nhìn ở một hay hai mắt; tê hay yếu ở mặt, tay, chân hay gặp ở một bên người; bị lẫn lộn, khó nói hoặc nói vô nghĩa; khó đi, chóng mặt, mất thăng bằng, khó

phối hợp các động tác. Khi phát hiện thấy một hay nhiều triệu chứng trên, người bệnh cần đến bệnh viện khám ngay.

Biểu hiện của tiểu đường

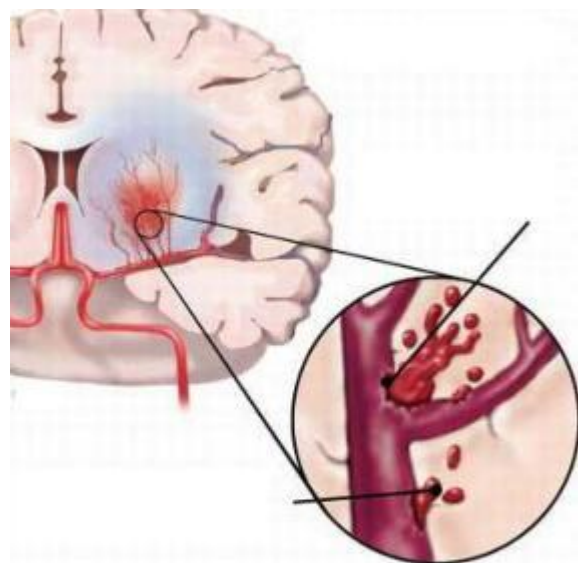
Một nghiên cứu cho thấy trên 30% người bị tiểu đường không biết mình mắc bệnh. Bạn hãy cảnh giác với các biểu hiện: đi tiểu nhiều lần, khát nhiều dù vẫn uống nước, nhanh bị đói dù vẫn ăn đủ ba bữa như thường lệ; sụt cân nhiều; người cảm thấy mệt mỏi, bứt rứt; mắt bị mờ... Bệnh tiểu đường có thể diễn ra âm thầm không triệu chứng. Nếu phát hiện sớm và

điều trị kịp thời giúp bạn giảm nguy cơ biến chứng.

Chỉ điểm của một số bệnh ung thư

Ung thư họng thường có các triệu chứng: khàn tiếng hay thay đổi giọng nói, thấy khối u ở vùng cổ hoặc có cảm giác có một cục vướng trong họng, khó nuốt, cảm giác rát bỏng khi nuốt, ho kéo dài, khó tiêu, nóng ngực, nôn, nghẹn, đau ngực...

Nếu ung thư vú, bệnh nhân cảm thấy có một u cục dày lên trong ngực, gập nhiều ở phía

Trước khi vỡ mạch máu não gây đột quỵ thường có triệu chứng cảnh báo sớm

nách, vùng xung quanh núm vú, dưới bầu vú. Kích thước, hình dáng bầu vú thay đổi so với trước kia. Chảy nước vàng hay máu ra từ núm vú. Da vú có sự thay đổi màu sắc hay cảm giác. Da vú bị co rút, nhăn nheo hoặc có vảy. Dù hiếm, đàn ông vẫn có thể bị ung thư vú và nếu thấy một cục trong vú nên đi khám ngay.

Ung thư phổi có các biểu hiện: ho kéo dài, ho ra máu, tức ngực, khàn tiếng, thở ngắt quãng hay khò khè, viêm phổi hay viêm phế quản nhiều lần, mệt mỏi, ăn không ngon, sụt cân, có cảm giác thấy vai, cánh tay, bàn tay yếu đi, có khi bị đau lưng.

Ung thư bàng quang dấu hiệu sớm gồm: đi tiểu ra máu, nước tiểu có màu đỏ sậm hay mờ nhạt, lợn cợn, đau buốt khi đi tiểu, đi tiểu rất.

Ung thư đại tràng, trực tràng có các biểu hiện: thay đổi thói quen đi ngoài, táo bón, đi ngoài nhiều lần, phân lỏng bất thường, cảm thấy ruột luôn đầy, có máu màu đỏ sậm hay đỏ tươi lẫn trong phân, khuôn phân dẹt hơn bình thường, dạ dày phình to, đầy hay co rút, hay đầy hơi, sụt cân, mệt mỏi thường xuyên.

Ung thư thận, với các triệu chứng: đi tiểu ra máu, có thể thấy một khối u ở vùng hông, đau mơ hồ vùng lưng hay vùng hông, ho không rõ nguyên nhân trên ba tuần.

Ung thư buồng trứng triệu chứng thường là: sưng nề hay khó chịu vùng bụng dưới, cảm thấy đầy bụng sau bữa ăn nhẹ, sụt cân và chán ăn, khó tiêu, buồn nôn, tiêu chảy, táo bón hay đi tiểu nhiều lần trong ngày, chảy máu từ âm đạo...

Ung thư tuyến tiền liệt có các dấu hiệu: đi tiểu nhiều lần, nhất là về đêm, khó tiểu, nhất là lúc bắt đầu, khó giữ lại nước tiểu hoặc ngược lại không tiểu được, dòng nước tiểu yếu hay bị gián đoạn, đau hay cảm giác rát bỏng khi đi tiểu, đau khi xuất tinh, có máu trong nước tiểu hay tinh dịch, đau kéo dài hay cứng vùng phía dưới lưng, hông hay bắp đùi.

Ung thư tinh hoàn: thấy một khối u ở tinh hoàn, cảm giác nặng ở bìu, đau âm ỉ vùng bụng dưới hay ở háng, tự nhiên thấy có nước ở bìu, đau hay khó chịu một bên tinh hoàn hay bìu, vú to lên hay có cảm giác nặng.

BS. Phạm Quốc Tuấn

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuongxotgp@yahoo.com

Mục Lục

✠ Lá thư Linh Hưởng	
◆ Xin cho chúng nên một	02
✠ Sống Lời Chúa	04
✠ Học hỏi Linh Đạo	
◆ Tội lỗi và LTX	14
✠ Bài học từ cuộc sống	
◆ Người đó giống như tôi	19
✠ Giáo Dục Kitô giáo	
◆ GD là giúp kiến tạo hạnh phúc	21
✠ Thần Dược LTX	
◆ Chữa lành sự kiệt quệ	24
✠ Giáo xứ Hiễn Linh	28
✠ Tháng 9: Kính Đức Mẹ Sầu Bi	30
✠ Tin tức – Sinh hoạt	32
✠ Cảm nghiệm Hồng ân	
◆ Đến với Chúa	33
✠ Diễn Đàn	
◆ Tuổi thơ	39
◆ Dâng gì qua Chuỗi LCTX	44
◆ Ai đã đóng đinh Chúa vào Thập giá	46
◆ Trung thành	51
✠ Truyện ngắn	
◆ Yêu chàng nghệ sỹ	55
✠ Hiệp thông cầu nguyện	60
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Phát hiện sớm các bệnh nặng	61

